

סדר ערכים וכינויים

עץ היים למוצאיהם

מלכות	חסד גבורה ת"ת נצח יסוד	בינה	חכמה	קוץ היוד כתר (שורשי המוחין שבכתר)	ספירות
נפש	רוח	נשמה	חיה	יחידה	נרנח"י
נוקי' (1)	ז"א (2)	אימא (3)	אבא (4)	אריך (5)	5 פרי
יעקב ורחל	זו"ן	ישו"ת	או"א עילאין	ע"י ונוקי' א"א ונוקי'	י"ב פרי
עשיה	יצירה	בריאה	אצילות	א"ק	עולמות
אותיות	תגין	נקודות	טעמים	טעמים ¹	טנת"א
צבאות לעולם ירצה בלי ניקוד	שבא ת' חולם קובוצ שורק	צירי	פתח	קמץ	ניקוד
עטרת היסוד	יד שמאל ת גוף ה רגל שמאל הברית	מוח שמאל	מוח ימין	גולגלתא	גוף
בין (מילוי-כ"ו)	מ"ה (מילוי-י"ט)	ס"ג (מילוי-ל"ז)	ע"ב (מילוי-מ"ו)	ע"ב ¹	הו"י במילוי
יוד הו הו הו	יוד הא ואו הא	יוד הי ואו הי	יוד הי ויו הי		
קנ"א (מילוי-ק"ל)	קמ"ג (מילוי-קכ"ב)	קס"א (מילוי-ק"מ)	קס"א (מילוי-ק"מ)		אקי"ה במילוי
אלף הו הו הו	אלף הא יוד הא	אלף הי יוד הי	אלף הי יוד הי		
כבד	לב	מוח	מקיף חיה	מקיף יחידה	מל"כ
היכל	לבוש	גוף	נשמה	שרש	שנגליה

גולגלתא-כתר

יְהוָה

מוח שמאל-בינה

נוקי' דעתיק

יְהוָה

זרוע שמאל-גבורה

אימא עי'

יְהוָה

רגל שמאל-הוד

נוקי' דז"א

יְהוָה

דעת

א"א ונוקי'

יְהוָה

גופא-ת"ת

ישס ותבונה

יְהוָה

הברית-יסוד

יעקב ורחל

י"ד הו וו הו

עטרת היסוד-מלכות

יְהוָה

מוח ימין-חכמה

עתיק

יְהוָה

זרוע ימין-חסד

אבא עי'

יְהוָה

רגל ימין-נצח

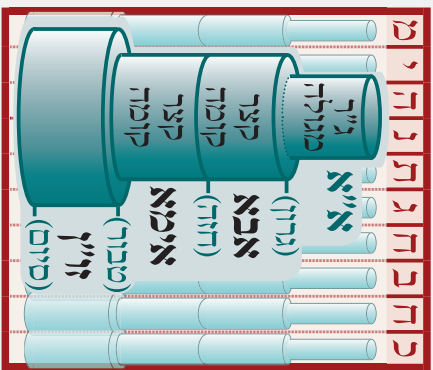
ז"א

יְהוָה

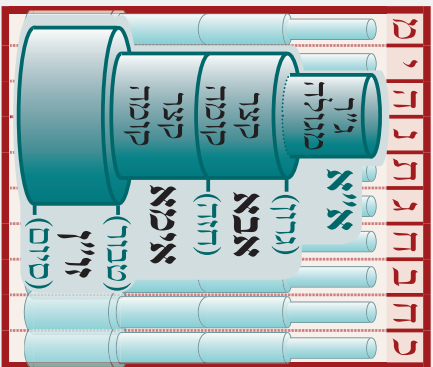
סדר מבנה הפראצופים ע"פ אור הלכנה חלק אור החיים דף רל"ז (לשיטת מהר"ג השי"ד)

ישס"ת (תפ אצ"א, א"א, ע"י, ע"פ אות המבנה)

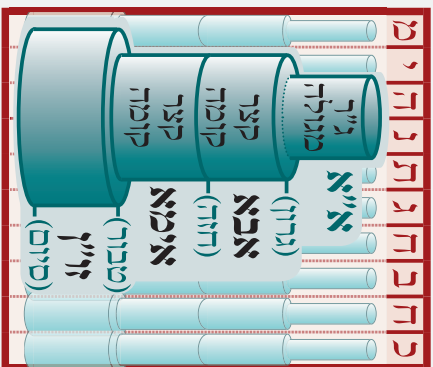
(5) יחידה

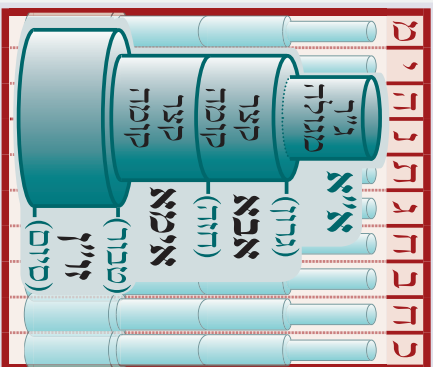
(4) חיה

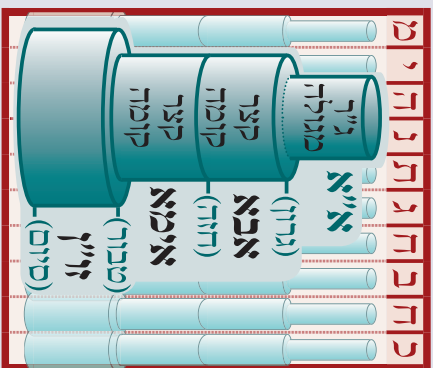
(3) נשמה

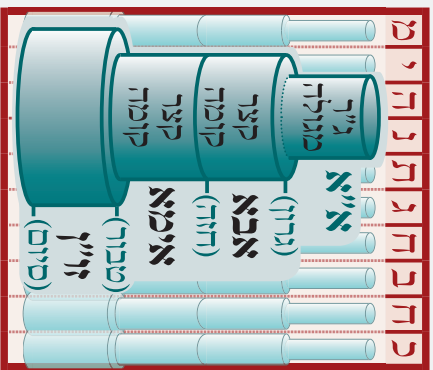
(2) רוח

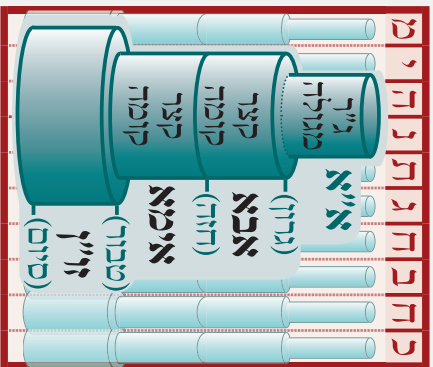
(1) נפש

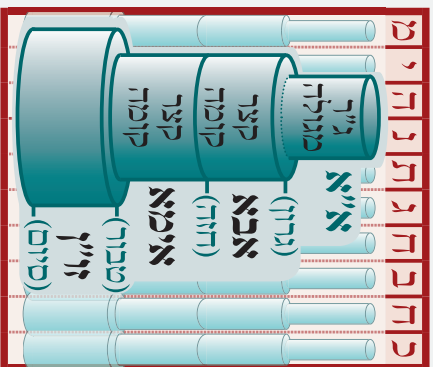
↓ יחידה (5)

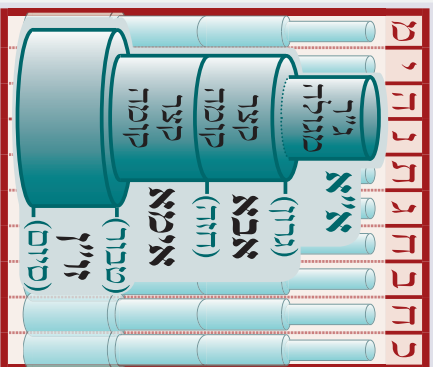
↓ חיה (4)

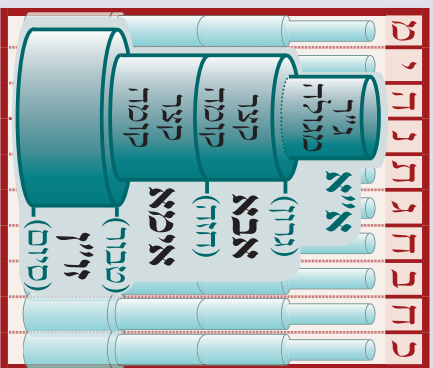
↓ זי"ץ נשמה (3)

רוח (2)

נפש (1)

ענין כולם בחכמה עשית (אורות):
נה"ש דף ט' ע"ג.
שעה"כ דף ק"א ריש ע"ב.

שפירות	שמות הספירות (כפי שמופיע בעיקר בתפילה)
י"ם	הוי"ות (פנימי) ואקי"ה (מקיף) מנוקדים - לפי הספירה. בסידור נקרא נרנח".
חב"ד	מבוסס על הוי"ות (מוחין דאבא) ואקי"ה (מוחין דאימא) מלאים (חו"ב חו"ג).
נה"י (דא"א)	הוי"ות (צלמים דאבא) ואקי"ה (צלמים דאימא) מלאים (שם אחד לכל ספירה. מצוי בכריעות וזקיפות).
נה"י (דא"א)	הוי"ות (לבושים דאבא) ואקי"ה (לבושים דאימא) מלאים (שם אחד לכל ספירה. כמעט לא מצוי בסידור).
י"ם	ג' שמות לכל כלי (לפי סדר פנימי - אמצעי - חיצוני).

סדר כ"ל צמ"א			אור א"ס ב"ה	כתר
			אור הטעמים	
שפע	של ז"א	אורות (צל"מ)	א	חכמה (נקודות)
	של ז"א	מוחין	מ	
מסכים	ממוחין דא"א	צלמים	צ	טיפה רוחנית
	מנה"י דא"א	לבושים	ל	טיפה גופנית
מקבל	של ז"א	כלים	כ	

אורות דא"א

דאבא (מנצח) מוחין (מנצח) דאימא

כלים דז"א (עבור השפע) דמנצח אבא ומנצח אימא - בנפוד

	<p>אֱהִיָּה</p> <p>יְהוָה</p> <p>אֱהִיָּה</p> <p>יְהוָה</p> <p>אֱהִיָּה</p> <p>יְהוָה</p> <p>אֱהִיָּה</p> <p>יְהוָה</p>	<p>אֱהִיָּה</p> <p>יְהוָה</p> <p>אֱהִיָּה</p> <p>יְהוָה</p> <p>אֱהִיָּה</p> <p>יְהוָה</p> <p>אֱהִיָּה</p> <p>יְהוָה</p>	<p>אֱהִיָּה</p> <p>יְהוָה</p> <p>אֱהִיָּה</p> <p>יְהוָה</p> <p>אֱהִיָּה</p> <p>יְהוָה</p> <p>אֱהִיָּה</p> <p>יְהוָה</p>
	<p>אֱהִיָּה</p> <p>יְהוָה</p> <p>אֱהִיָּה</p> <p>יְהוָה</p> <p>אֱהִיָּה</p> <p>יְהוָה</p> <p>אֱהִיָּה</p> <p>יְהוָה</p>	<p>אֱהִיָּה</p> <p>יְהוָה</p> <p>אֱהִיָּה</p> <p>יְהוָה</p> <p>אֱהִיָּה</p> <p>יְהוָה</p> <p>אֱהִיָּה</p> <p>יְהוָה</p>	<p>אֱהִיָּה</p> <p>יְהוָה</p> <p>אֱהִיָּה</p> <p>יְהוָה</p> <p>אֱהִיָּה</p> <p>יְהוָה</p> <p>אֱהִיָּה</p> <p>יְהוָה</p>

שורשי המו' עתיק נוק' דעתיק א"א נוק' דא"א

חו"ב חו"ג דבינה דאבא

יוד הי ויו

יוד הי ואו

יוד הא ואו

יוד הה וו

חו"ב חו"ג דגבורות דאבא

אלף הי וו הי

אלף הה וו הה

אלף הא וו הא

אלף הה וו הה

חו"ב חו"ג דחסדים דאבא

אלף הי ויו הי

אלף הי ואו הי

אלף הא ואו הא

אלף הי וו הי

שורשי המו' עתיק נוק' דעתיק א"א נוק' דא"א

חו"ב חו"ג דבינה דאימא

אלף הי יוד

אלף הי יוד

אלף הא יוד

אלף הה יוד

חו"ב חו"ג דגבורות דאימא

אלף הי וו

אלף הה וו

אלף הא וו

אלף הה וו

חו"ב חו"ג דחסדים דאימא

אלף הי ויו

אלף הי ואו

אלף הא ואו

אלף הי וו

ג' כלי בינה דז"א

אלף. אלף הא. אלף הא יוד.

אלף הא יוד הא

אלף הא יוד הא

אֱהִיָּה

ג' כלי גבורה דז"א

יה

אלף. אלף רמז. אלף רמז הי.

אלף רמז הי יוד. אלף רמז הי יוד מם

יְהוָה

ג' כלי חוד דז"א

אדני

א צבאו צבאות

אות

ג' כלי דעת דז"א

יוד הי ויו הי

יוד הי ואו הי

יוד הה וו הה

ג' כלי ת"ת דז"א

יוד הא ואו הא

י יה יהו יהוה

יְהוָה

ג' כלי יסוד דז"א

יאהדונהי

שין. שיין דלת. שיין דלת יוד

שיין דלת יוד

ג' כלי חכמה דז"א

יוד הי ואו הא

י יה יהו יהוה

יוד הא ואו הא

ג' כלי חסד דז"א

א אל אלו אלוה

אלוה

אלף למד

ג' כלי נצח דז"א

יהוה

צ צב צבא

צבא

הספירה היא שם כללי ופירושו מידה (וכן יחידת מדידה), והיא מיושמות בכל מערכת הכ"ל צמ"א. כלומר, הספירה איננה שם כינוי לאור או לכלי בלבד, אלא היא מושג כללי המיושם בכל אחד ממרכיבי מערכת הכ"ל צמ"א. (הספירות בעיקר בכלים, ובהשאלה גם באורות).

סדר ההלבושות, על פי מערכת כ"ל צמ"א

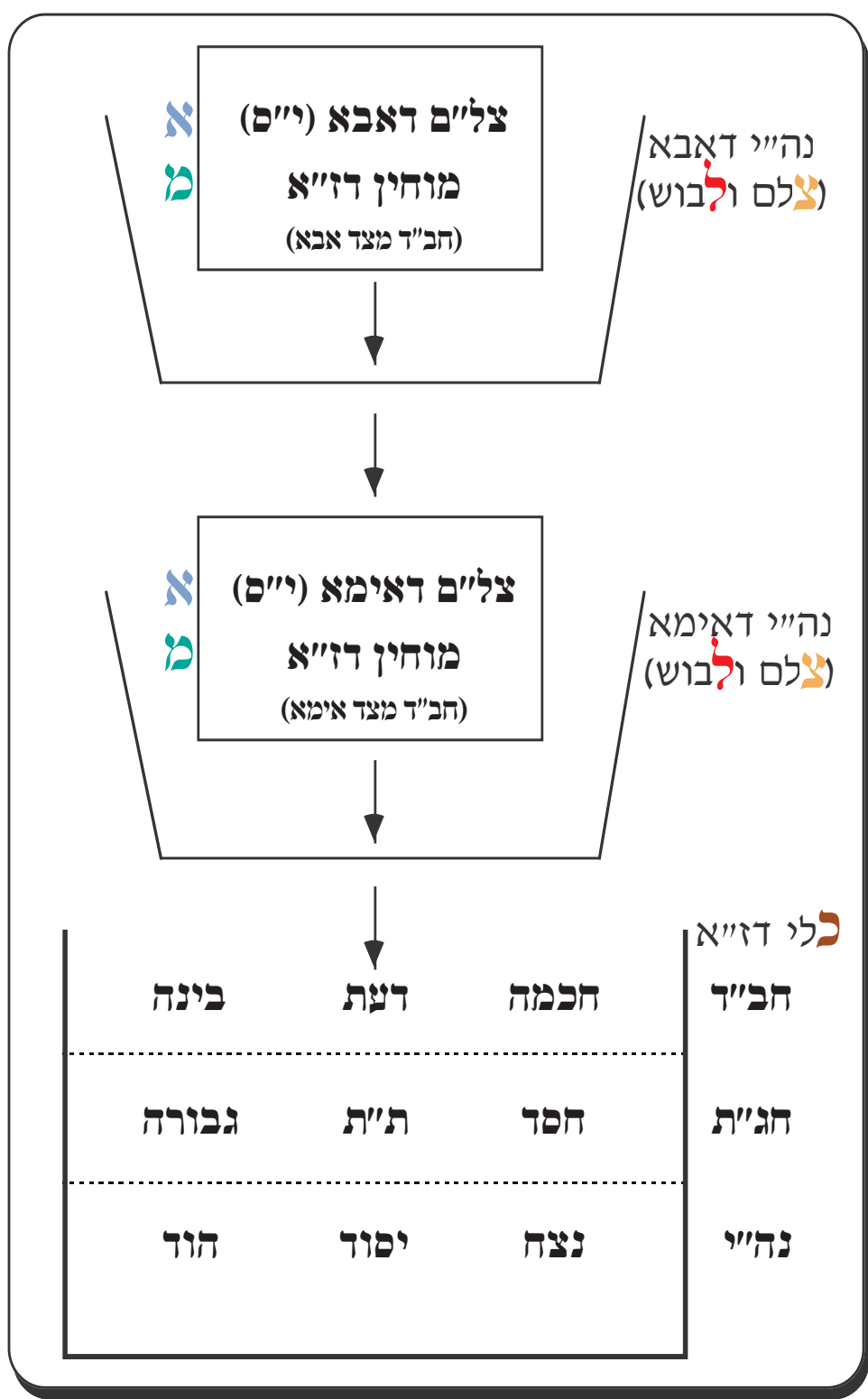
- מקבל: כ-** כלים: הכלים של ז"א מהווים כלי קיבול לעשר ספירות, שלתוכם יכנס השפע, מלובש בתוך הצלמים והלבושים.
- ל- לבושים:** מסך המהווה חציצה בין השפע לכלי, כדי שהכלי יוכל לסבול את עוצמת השפע. הלבושים מורכבים מג' ספירות בלבד, והם הנה"י של או"א (דהיינו, הפרצוף שמעל הפרצוף הנוכחי - שהוא ז"א). הלבושים מתחלקים לג' פרקים, לצורך התלבשות השפע בתוכם. מקורם מהכלים (נה"י, טיפה גופנית) של הפרצוף שמעל הפרצוף הנוכחי (או"א), לצורך ז"א.
- צ- צלמים:** בחינת לבוש, אלא שהצלמים מהווים בחינה יותר זכה מהלבושים עצמם. מקורם מהמוחין (טיפה רוחנית) של הפרצוף שמעל הפרצוף הנוכחי (או"א), לצורך ז"א.
- [לכאורה, ע"פ העומק, יתכן שהמוחין דאו"א המובאים בכל מקום בסידור הם בעצם בחינת הצלמים, הבאים ממוחין דאו"א].
- מ- מוחין:** שפע, ג' ספירות בלבד - חב"ד, השוכנים בראש, אבל מתפשטים בכל הגוף (עי' לעיל).
- א- אורות:** עיקר השפע, יורגזר זך מהמוחין. יש עשר ספירות. האורות מהוות בחינת נקודות (ובתוכם מלבושים אור הטעמים ואור הא"ס ב"ה). האורות מופיעים בכוננות בתור הויו"ת ואהי"ה מנוקדים (כל ניקוד כנגד ספירה).

יש לציין שהשפע הוא שייך לז"א, אלא שז"א יקבל אותו באמצעות או"א, ולכן הוא נקרא על שם או"א, אבל ברור שלכל פרצוף יש שפע עצמי. לעומת זאת, הלבושים והצלמים (המסכים) הם נה"י דאו"א, והם הכלים שאו"א נותנים משלהם לצורך כניסת השפע בתוך ז"א. (על פי האש"ל באוצ"ח דף ל"ד ע"ד אות א', הלבושים והצלמים הם בעצם הטיפות, וכן"ל, ועי' עמוד 23).

כמו כן, כל חמש הבחינות של הכ"ל צמ"א נמצאות בכל המשכת שפע, אלא שבדרך כלל נראה רק חלק מהם בלבד.

הוד	יסוד	נצח	לבוש
בינה	דעת	חכמה	פ"ע
גבורה	ת"ת	חסד	פ"א
הוד	יסוד	נצח	פ"ת

השפע בתוך הלבוש

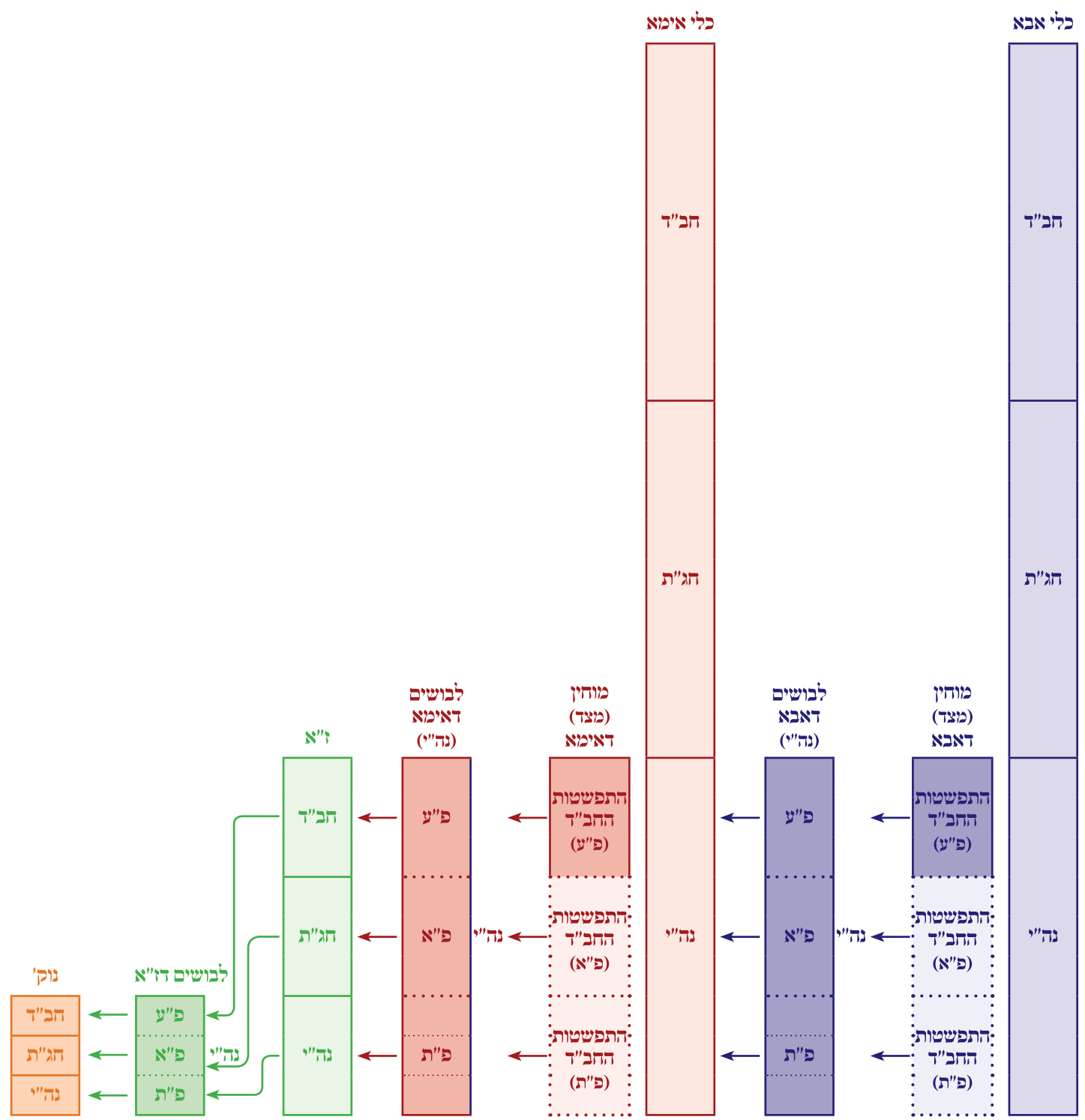
מלוכבש ב:
 פ"ע
 פ"א
 פ"ת
 דנה"י דאז"א

נק' מלך ה'י' רחל	ב"ן				א"א או"א				נק' מלך ה'י' יעקב	ב"ד				א"א או"א						
	יסוד	הוד	נצח	ת"ת	חסד	גבורה	ת"ת	נצח		ג"י	כתר	חכמה	ב"ד	נצח	הוד	יסוד	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות
כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר
חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה
בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה
חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד
גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה
ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת
נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח
הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד
יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד
מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות

רחל (נוק' נפרדת, כנגד עשרת היסוד דו"ק דב"ן-אטב"ח)

יעקב (נוק' נפרדת, כנגד עשרת היסוד דו"ק דב"ד-אטב"ח)

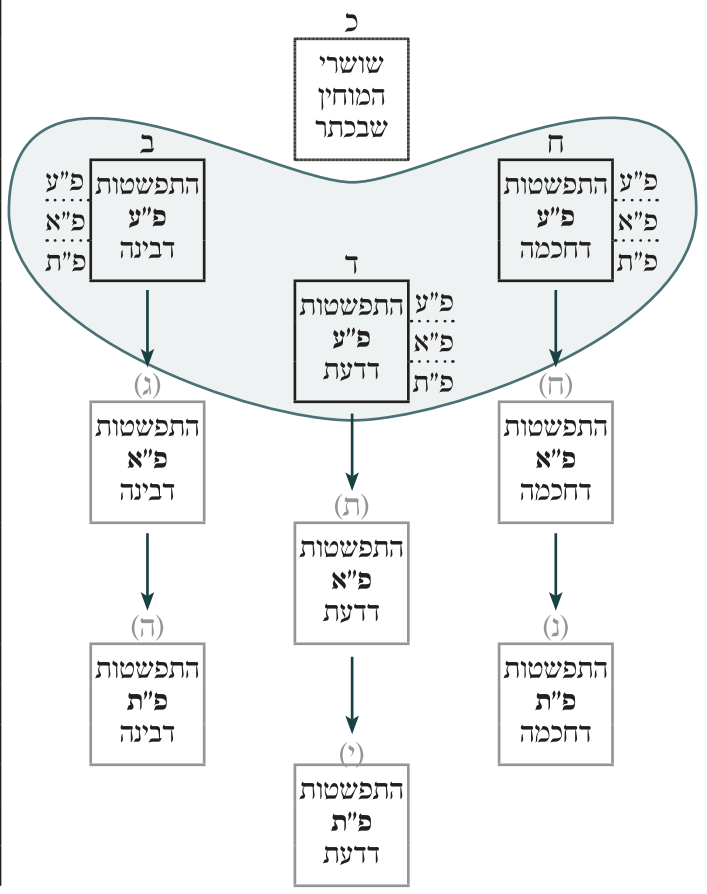
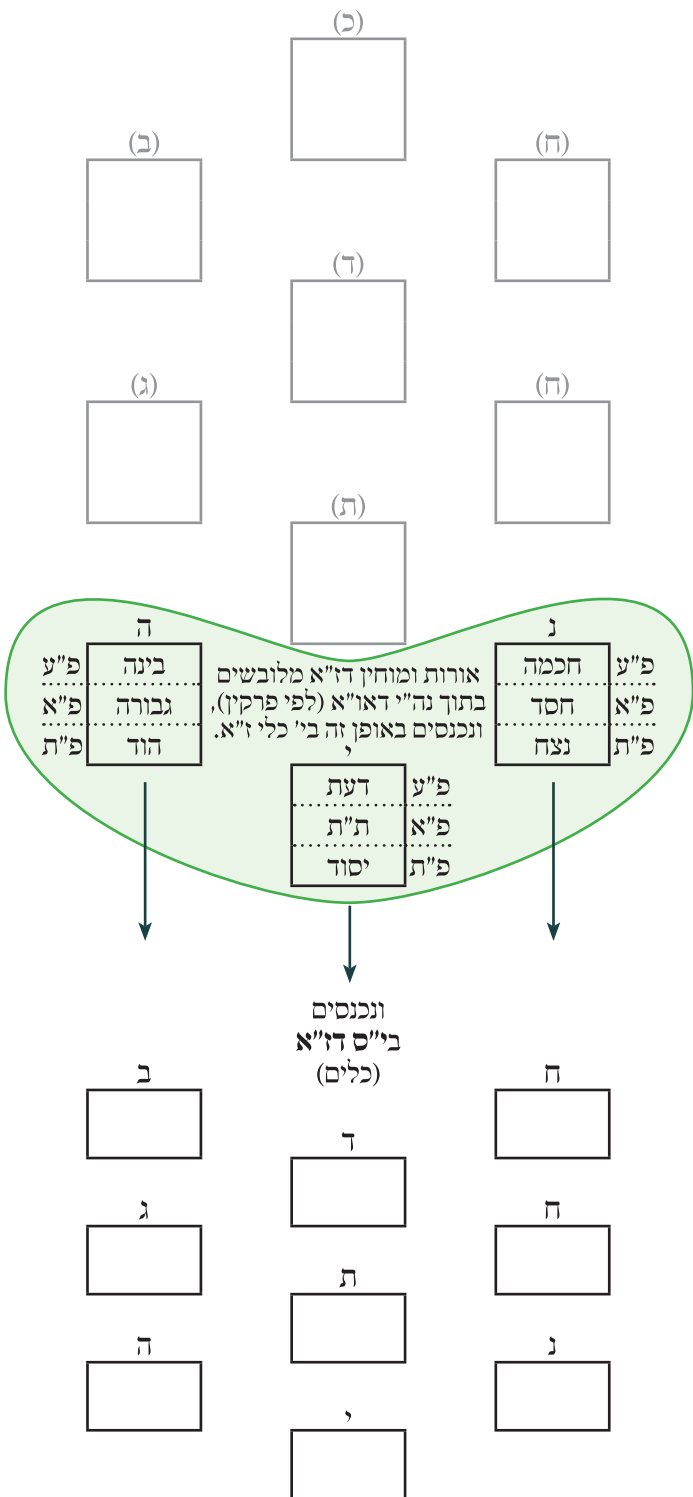
מקורות: ע"ח ח"א דף ק' ע"ד, שמו"ש אות א'. נה"ש דף ז' ע"ד. ע"ח שער אנ"כ פ"ו, ח"א דף ע"ב ע"ג. חסדי דוד אותיות ע"א, ע"ב, ע"ג. ש"ש (סוף ע"ח) דף ע"ג ע"ג ד"ה שם. ע"ח ח"ב דף מ"ז סע"ד, בית לחם יהודה ח"ב דף נ"ג ע"ה. הקדמות הרה"ג ר' מרדכי עטייה על אטב"ח (מובא בחלק על שבועות).

סדר מוחין - לבושים

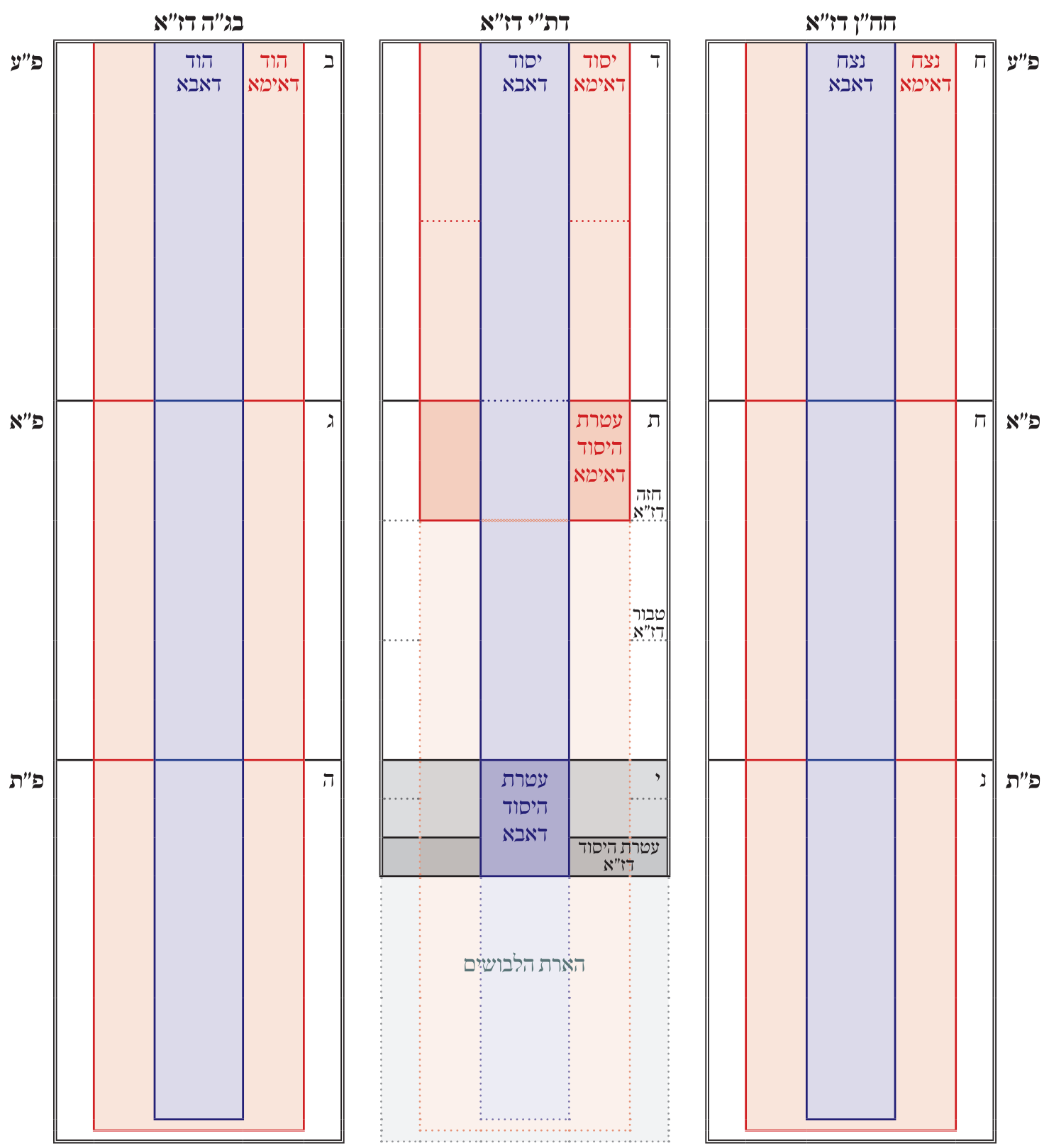
המוחין דו"א מתלבשים בתוך לבושי נה"י דאו"א - חלוקה לפרקין

מוחין דו"א - חב"ד בלבד - התפשטות ביי"ס

ענין הלבשות לפי שעה
 * לפני התיקון, ההלבשה רק בטיפות.
 * בתיקון, ההלבשה בטיפות וגם בפרצופים עצמם.
 ע"א אוצ"ח דף ה' ע"ב, אש"ל אות ח'. ע"ה ח"א דף פ"ג ע"ג, הריפ"ש אות א'. אהבת ה' דף נ"ב אע"ב.
 אוצ"ח דף ל"א ע"ג אש"ל אות ב', דף ל"ד ע"ד אש"ל אות א', דף י"א ע"ג אש"ל אות ט'.

סדר התלבשות נה"י דאבא בתוך נה"י דאימא בתוך י' ספירות דז"א

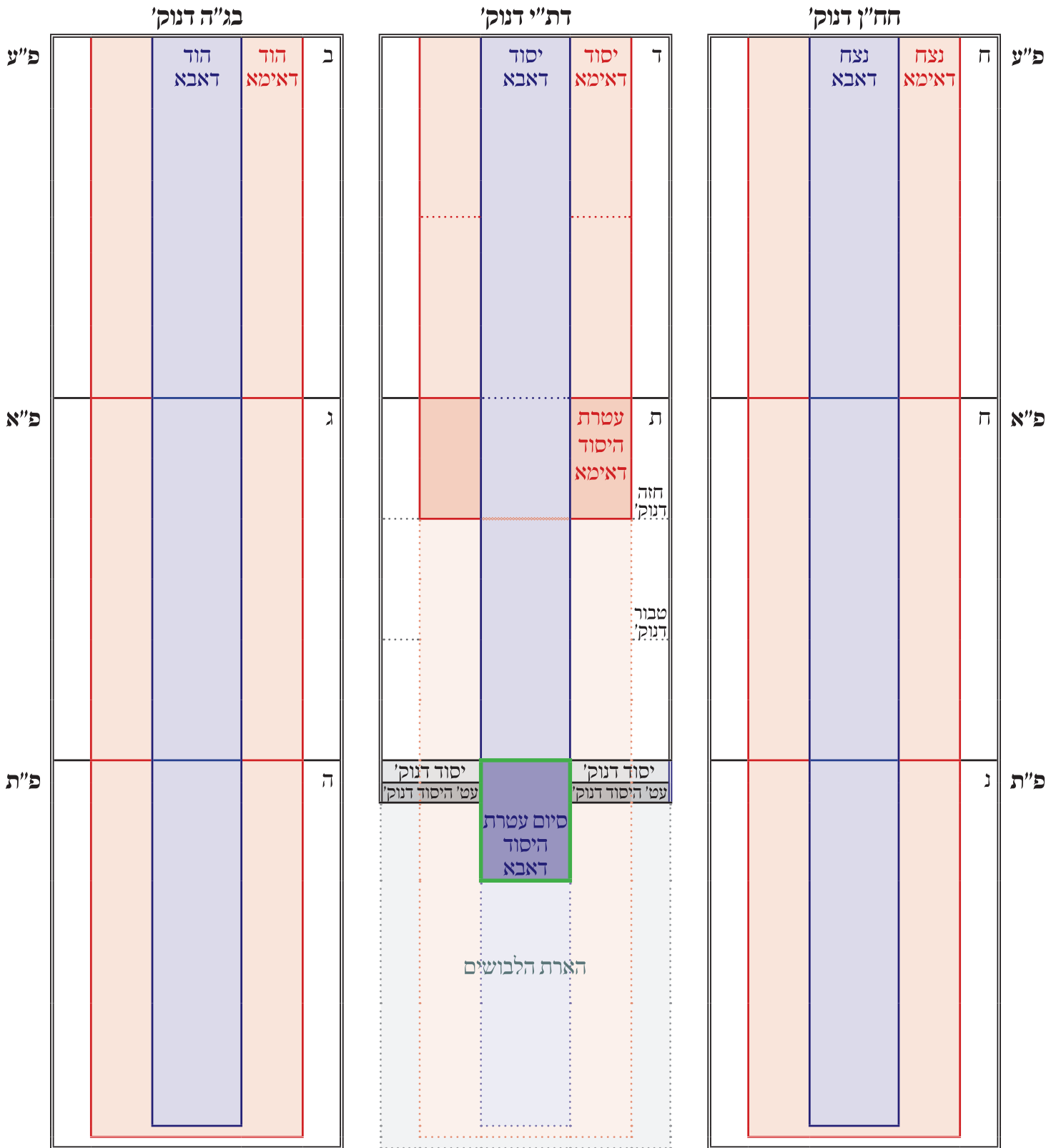
- עטרת היסוד דאבא (מסתיים יחד עם עטרת היסוד דז"א).
- עטרת היסוד דאימא (עד החזה דז"א).

- מקראה:
- נה"י דאבא.
 - נה"י דאימא.
 - כלים דז"א.

מקורות

ענ"ה דף נ"א רע"א (הארץ הלבוש ביסוד).
 שער הפסוקים דף י"ח ע"א ד"ה דע.
 ע"ח ח"ב דף ה' ע"ג ד"ה כבר ידעת (ענין מיתוק הגבורות).
 ע"ח ח"ב דף ל"ט ע"ב פ"ח ד"ה עוד (החז"ג לוקחים לבוש מיסוד דאימא, ולא לבוש נה"י הרגיל).
 ע"ח ח"ב דף ד' ע"ב הגהת השמ"ש אות א' (ענין אור ישר ואור חוזר).

סדר התלבשות נה"י דאבא בתוך נה"י דאימא בתוך י' ספירות דנוק'

- עטרת היסוד דאבא (עובר את עטרת היסוד דנוק', בפורים נקרא הארת מרדכי).
 - עטרת היסוד דאימא (עד החזה דנוק').

מקראה:
 - נה"י דאבא.
 - נה"י דאימא.
 - כלים דנוק'.

*** תפילת יום חול ***

3. שפע דפנים מתכבת "מלך עוזר"	2. הכנה לפנים בתכבת "נאהבה"														
כניסת המשפע דאח' ופנים בתוך זו"ן.	<table border="1"> <tr> <td>1. מסורה על קידוש השם.</td> <td>1. מסורה על קידוש השם.</td> </tr> <tr> <td>2. בירורים לצורך הפנים.</td> <td>2. בירורים לצורך הפנים.</td> </tr> <tr> <td>3. נסירה בין ז"א לזכ"א (באח').</td> <td>3. נסירה בין ז"א לזכ"א (באח').</td> </tr> <tr> <td>4. עליית מ"ן לע"ם דא"ק (בירורים ושפע דאח').</td> <td>4. עליית מ"ן לע"ם דא"ק (בירורים ושפע דאח').</td> </tr> <tr> <td>5. ייחוד ע"ם דא"ק.</td> <td>5. ייחוד ע"ם דא"ק.</td> </tr> <tr> <td>6. הולדת שפע הפנים.</td> <td>6. הולדת שפע הפנים.</td> </tr> <tr> <td>7. ירידת שפע דאח' ופנים עד על גבי רישא דז"א.</td> <td>7. ירידת שפע דאח' ופנים עד על גבי רישא דז"א.</td> </tr> </table>	1. מסורה על קידוש השם.	1. מסורה על קידוש השם.	2. בירורים לצורך הפנים.	2. בירורים לצורך הפנים.	3. נסירה בין ז"א לזכ"א (באח').	3. נסירה בין ז"א לזכ"א (באח').	4. עליית מ"ן לע"ם דא"ק (בירורים ושפע דאח').	4. עליית מ"ן לע"ם דא"ק (בירורים ושפע דאח').	5. ייחוד ע"ם דא"ק.	5. ייחוד ע"ם דא"ק.	6. הולדת שפע הפנים.	6. הולדת שפע הפנים.	7. ירידת שפע דאח' ופנים עד על גבי רישא דז"א.	7. ירידת שפע דאח' ופנים עד על גבי רישא דז"א.
1. מסורה על קידוש השם.	1. מסורה על קידוש השם.														
2. בירורים לצורך הפנים.	2. בירורים לצורך הפנים.														
3. נסירה בין ז"א לזכ"א (באח').	3. נסירה בין ז"א לזכ"א (באח').														
4. עליית מ"ן לע"ם דא"ק (בירורים ושפע דאח').	4. עליית מ"ן לע"ם דא"ק (בירורים ושפע דאח').														
5. ייחוד ע"ם דא"ק.	5. ייחוד ע"ם דא"ק.														
6. הולדת שפע הפנים.	6. הולדת שפע הפנים.														
7. ירידת שפע דאח' ופנים עד על גבי רישא דז"א.	7. ירידת שפע דאח' ופנים עד על גבי רישא דז"א.														

*** מטבע ברכה ***

1. שפע דאח'	1. שפע דאח' (תשלום מוחין דיניקה)
מתכבת "שמע" עד "למען שמו"	מתכבת "אתה ה' אלקינו" (ברוך) אתה ה' אלקינו
1. שפע דקטנות (דאח')	1. שפע דקטנות (דאח')
2. הכנה לגדלות (דאח')	2. הכנה לגדלות (דאח')
3. שפע דקטנות (דאח')	3. שפע דקטנות (דאח')
4. תשלום מוחין דיניקה	4. תשלום מוחין דיניקה
5. שפע דקטנות (דאח')	5. שפע דקטנות (דאח')
6. הכנה לגדלות (דאח')	6. הכנה לגדלות (דאח')
7. שפע דקטנות (דאח')	7. שפע דקטנות (דאח')

3. שפע פנימי שארת הכנה	2. הכנה לפנימי בתכבת "מלך העולם"
1. החזרת שפע חיצון למקומו.	1. מסורה על קידוש השם.
2. כניסת השפע הפנימי בתוך זו"ן.	2. בירורים לצורך השפע הפנימי.
	3. עליית מ"ן לע"ם דא"ק (בירורים ושפע חיצון).
	4. ייחוד ע"ם דא"ק.
	5. הולדת השפע הפנימי.
	6. ירידת שפע החיצון והפנימי עד על גבי רישא דז"א.
	7. ירידת שפע החיצון והפנימי עד על גבי רישא דז"א.

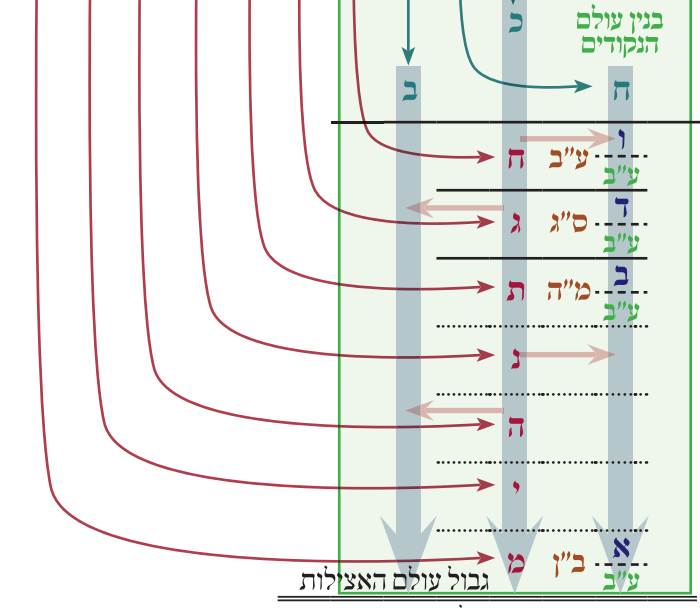
1. שפע דקטנות (דאח')	1. שפע דקטנות (דאח')
2. הכנה לגדלות (דאח')	2. הכנה לגדלות (דאח')
3. שפע דקטנות (דאח')	3. שפע דקטנות (דאח')
4. תשלום מוחין דיניקה	4. תשלום מוחין דיניקה
5. שפע דקטנות (דאח')	5. שפע דקטנות (דאח')
6. הכנה לגדלות (דאח')	6. הכנה לגדלות (דאח')
7. שפע דקטנות (דאח')	7. שפע דקטנות (דאח')

התוצאה	בזמן מקרה המלכים	מקור הבחינה	הבחינה
מלכויות דז"ת דב"ן הסתלקו	אין שבירה	יצאו דרך העינים (אוצ"ח דף ה' ע"א, אש"ל אות ב')	אורות
<p>אבד"ן ירדו לגבול עולם האצילות (נכנסו ב"התארכות" של א"א או"א)</p> <p>רפ"ה ירדו לבי"ע להחיות את שברי הכלים</p>	יש שבירה (בז"ת בלבד, ולא בג"ר)	עצמות עין ימין (אוצ"ח דף ו' ע"ד, אש"ל אות י"ב)	נצוצות
שברי כלים דז"ת ירדו לבי"ע (בריא - כלים פנימים) יצירה - כלים אמצעים עשיה - כלים חיצונים).	יש שבירה (בז"ת בלבד, ולא בג"ר. האח' הג"ר מתפשטים עד גבול עולם האצילות, ונקרא בלשונינו "התארכות")	עצמות עין שמאל (אוצ"ח דף ו' ע"ד, אש"ל אות י"ב)	כלים

י"ס דב"ן									
מ	י	ה	נ	ת	ג	ה	ב	ה	כ
כ	כ	כ	כ	כ	כ	כ	כ	כ	כ
ח	ח	ח	ח	ח	ח	ח	ח	ח	ח
ב	ב	ב	ב	ב	ב	ב	ב	ב	ב
:	:	:	:	:	:	:	:	:	:
מ	מ	מ	מ	מ	מ	מ	מ	מ	מ

י"ס דמ"ה									
מ	י	ה	נ	ת	ג	ה	ב	ה	כ
כ	כ	כ	כ	כ	כ	כ	כ	כ	כ
ח	ח	ח	ח	ח	ח	ח	ח	ח	ח
ב	ב	ב	ב	ב	ב	ב	ב	ב	ב
:	:	:	:	:	:	:	:	:	:
מ	מ	מ	מ	מ	מ	מ	מ	מ	מ

מ"ד באלול יום: שבת
 כ"ה ב' א' כ"ז ג' ד' כ"ח ח' ה' כ"ט א' תשרי ב' יום: שבת

הג"ר יצאו בג' קווים, ונתקיימו
 הז"ת יצאו בחד סמכא, ונשברו: אורות הסתלקו. כלים ירדו לבי"ע. נצוצות: אבד"ן נשאר בגבול עולם האצי' (בהתארכות א"א או"א) הרפ"ה ירדו לבי"ע להחיות הכלים.

הערות
 עי' אוצ"ח דף י' ע"א אש"ל סוף אות ב' (מהדף הקודם). ש"ש ח"א דף פ"א רע"ד.
 בזמן מקרה המלכים יצאו רק מלכויות ד"ס דב"ן, ומזה נבנה כל עולם הנקודים, מורכב מאנ"כ. הג"ר דעולם הנקודים יצאו בג' קווים, והז"ת יצאו בחד סמכא, והשבירה (וירידה לבי"ע) היתה רק בז"ת, הג"ר נתקיימו (ועי' אוצ"ח שער הנקודים פרק ט' דף י"ב ע"ד, אש"ל אות ד').
 א"כ, רק המלכויות דז"ת דב"ן נשברו (בזמן מקרה המלכים), ולכן רק בירורים אלו יתקונו ויהפכו להיות חלק מבנין זו"ן. לעומת זאת, המלכויות דכח"ב דב"ן לא נשברו, ולכן המלכויות עצמם (לא בירורים) דכח"ב דב"ן יהיו חלק מפרצופי הג"ר. הבירורים שלהם רק מעוררים את היחוד.

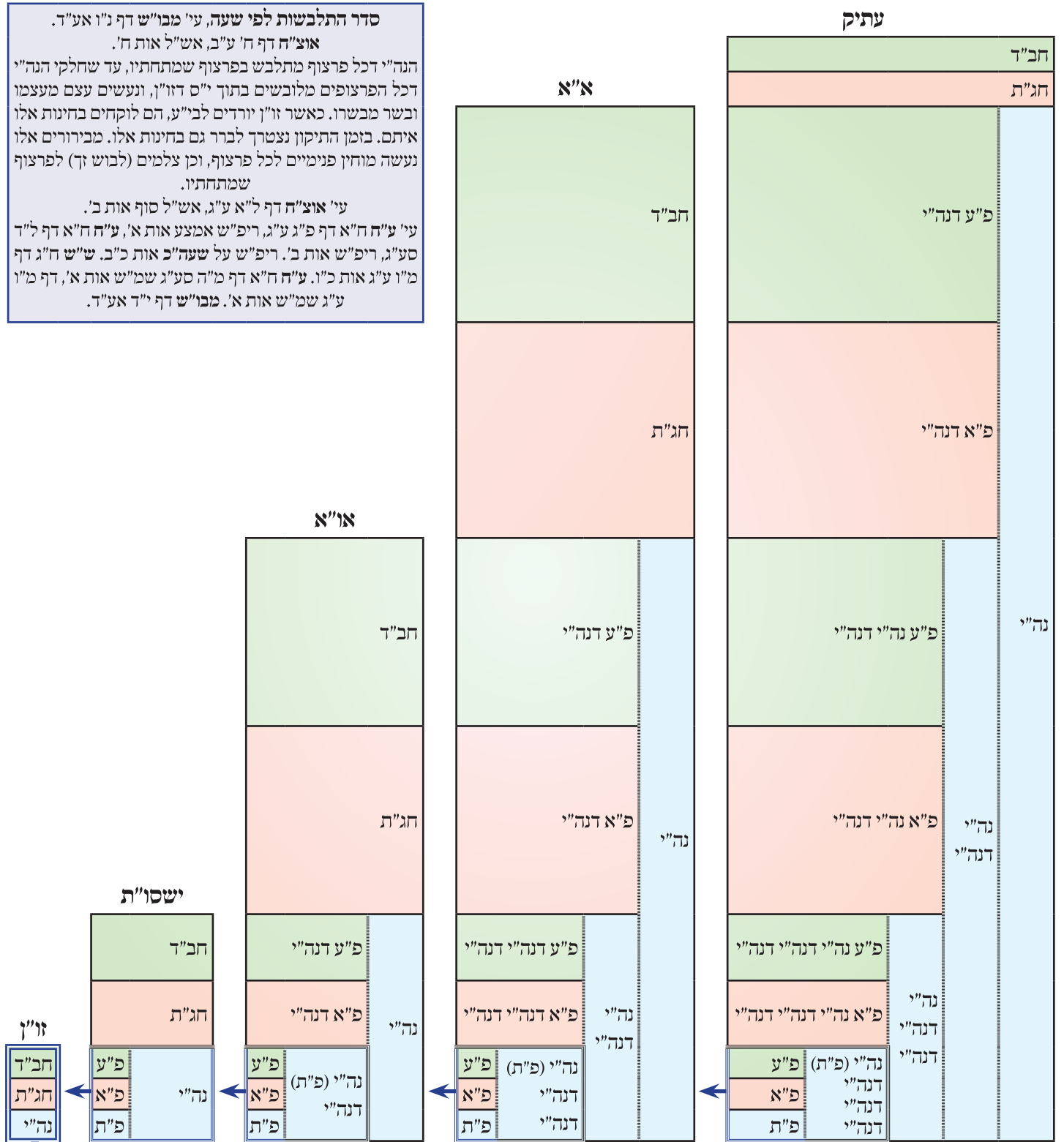
עי' שה"מ ריש פרשת בהר, ענין בירורים.
 עי' אוצ"ח שער הנקודים פרק א' דף ה' ע"א, אש"ל אות ב'. וכן, פ"ב דף ו' ע"ד, אש"ל אות י"ב. נה"ש דף ל"ז אע"ג. פרי עץ הגן ריש דף ז' (זמנים). לש"ם - הדע"ה ח"א דף נ"ט ע"א (י"א סיבות).
 עי' גם בסוגיית ההוא רוחא, ע"ח ח"ב דף כ"א סע"ב, נה"ש דף י"ז רע"ד. שעה"פ דף ט' ע"ג, פרשת וירא.

כ (כלים פנימים)
 י (כלים אמצעים)
 ע (כלים חיצונים)
רפ"ה (פ' ע"ב)
 ע"ח ח"ב דף כ"א סע"ב. נה"ש דף י"ז ע"ד. שער הפסוקים פ' וירא. (ענין ההוא רוחא).

בענין הניצוצין - ש"ך (כלים) ורפ"ח (ניצוצין), עי' מבו"ש דף י' סע"ב, ט"ז רע"א, ל"ז ע"א ד"ה ושמעתי. דב"ש דף נ"ט סע"ב. ע"ח ח"א דף פ"ז ע"ד, שם משמעון דף קנ"ט, קס"א ע"ב.

סדר הלבשות בזמן מקרה המלכים ("המתנות")

סדר התלבשות לפי שעה, עי' מבו"ש דף נ"ו אע"ד.
 אוצ"ח דף ח' ע"ב, אש"ל אות ח'.
 הנה"י דכל פרצוף מתלבש בפרצוף שמתחתיו, עד שחלקי הנה"י
 דכל הפרצופים מלובשים בתוך י"ס דזו"ן, ונעשים עצם מעצמו
 ובשר מבשרו. כאשר זו"ן יורדים לבי"ע, הם לוקחים בחינות אלו
 איתם. בזמן התיקון נצטרך לברר גם בחינות אלו. מבירורים אלו
 נעשה מוחין פנימיים לכל פרצוף, וכן צלמים (לבוש זך) לפרצוף
 שמתחתיו.
 עי' אוצ"ח דף ל"א ע"ג, אש"ל סוף אות ב'.
 עי' ע"ח ח"א דף פ"ג ע"ג, ריפ"ש אמצע אות א', ע"ח ח"א דף ל"ד
 סע"ג, ריפ"ש אות ב'. ריפ"ש על שעה"כ אות כ"ב. ש"ש ח"ג דף
 מ"ו ע"ג אות כ"ו. ע"ח ח"א דף מ"ה סע"ג שמו"ש אות א', דף מ"ו
 ע"ג שמו"ש אות א'. מבו"ש דף י"ד אע"ד.

בזמן מקרה המלכים
 א ורות הסתלקו.
 כ לים נשברו וירדו לבי"ע.
 ג יצוצות נחלקו:
 א. רפ"ח ירדו לבי"ע
 להחיות שברי הכלים.
 ב. אבד"ו נשאר בגבול
 עולם האצילות, ונכנסו
 ב"התארכות".

סדר י"ב מדריגות רפ"ח ואבד"ו

עץ היים למוצאיהם

(ע"ח שער רפ"ח ניצוצין פ"ב, בית לחם יהודה ח"א דף פ')

טבלה עבור **ס"ב** (כנגד החסד): (ארבעת המדרגות הראשונות זהות בכל עסמ"ב מפני שההבדל הוא רק במילוי)

פנים **אחור**

סוג מדרגה	ערך	סוג מדרגה	ערך
א	פשוט יהו"ה.	ב	אחוריים י' י"ה יה"ו יהו"ה.
ב	מספר פשוט	ג	מספר אחוריים
ה	מלא יוד הי ויו הי.	ו	אחוריים דמלא יוד. יוד הי. יוד הי ויו. יוד הי ויו הי.
ז	מספר מלא	ח	מספר אחוריים דמלא
ט	מלא דמלא יוד ויו דלת. הי יוד. ויו יוד ויו.	י	אחוריים דמלא דמלא יוד ויו דלת. הי יוד. יוד ויו דלת. הי יוד. ויו יוד ויו.
יא	מספר מלא דמלא (610) תר"י	יב	מספר אחוריים דמלא דמלא (2172) ב' קע"ב

טבלה עבור **ס"ג** (כנגד הגבורה):

סוג מדרגה	ערך	סוג מדרגה	ערך
ה	מלא יוד הי ואו הי.	ו	אחוריים דמלא יוד. יוד הי. יוד הי ואו הי.
ז	מספר מלא	ח	מספר אחוריים דמלא

טבלה עבור **ס"א** (כנגד התפארת וגם הנה"י):

סוג מדרגה	ערך	סוג מדרגה	ערך
א	פשוט יהו"ה.	ב	אחוריים י' י"ה יהו"ה.
ג	מספר פשוט	ד	מספר אחוריים
ה	מלא יוד הא ואו הא.	ו	אחוריים דמלא יוד. יוד הא. יוד הא ואו הא.
ז	מספר מלא	ח	מספר אחוריים דמלא

טבלה עבור **ס"ב** (הנה"י כלולים עם התפארת):

סוג מדרגה	ערך	סוג מדרגה	ערך
א	פשוט י"ה	ב	אחוריים י' י"ה
ג	מספר פשוט	ד	מספר אחוריים
ה	מלא יוד הא	ו	אחוריים דמלא יוד. יוד הא
ז	מספר מלא	ח	מספר אחוריים דמלא
ט	מלא דמלא יוד ואו דלת. הא אלף.	י	אחוריים דמלא דמלא יוד ואו דלת. הא אלף.
יא	מספר מלא דמלא (584) תקפ"ד	יב	מספר אחוריים דמלא דמלא (1051) תתרנ"א

טבלה עבור **ס"ב** (כנגד המלכות):

סוג מדרגה	ערך	סוג מדרגה	ערך
א	פשוט יהו"ה.	ב	אחוריים י' י"ה יהו"ה.
ג	מספר פשוט	ד	מספר אחוריים
ה	מלא יוד הה וו הה.	ו	אחוריים דמלא יוד. יוד הה. יוד הה וו הה.
ז	מספר מלא	ח	מספר אחוריים דמלא

החשבון:

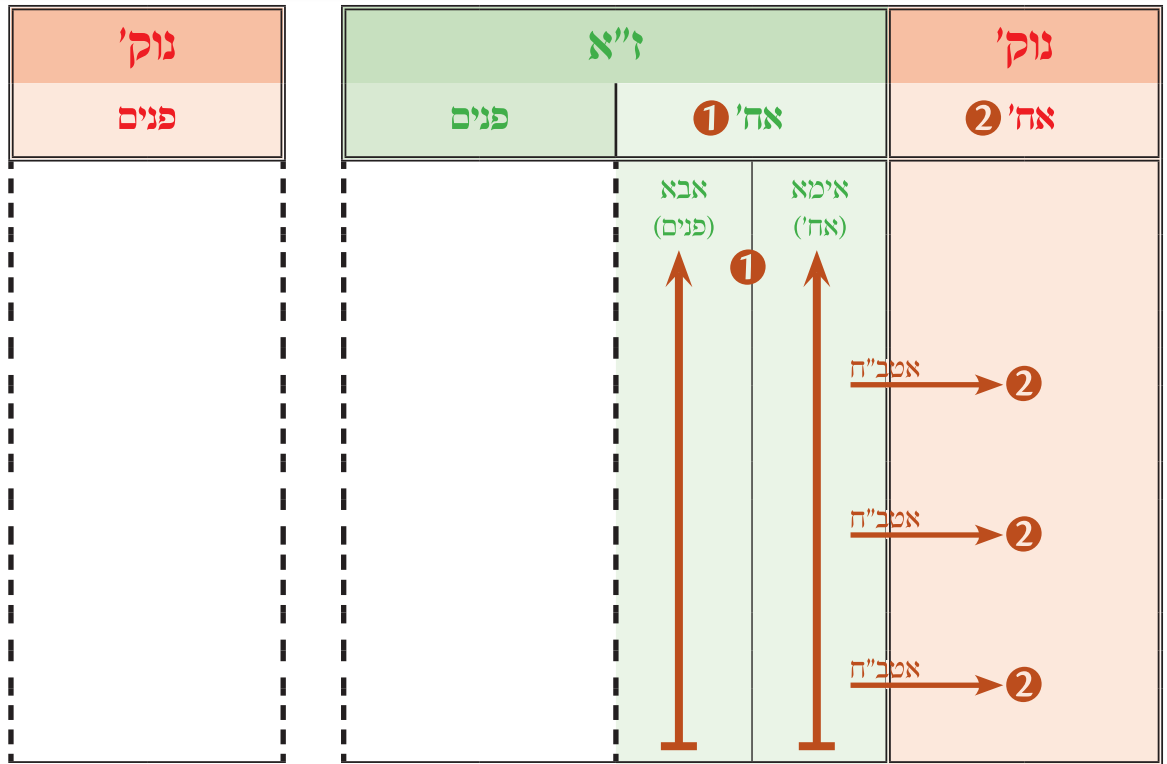
משם ע"ב, ו' מדרגות עליונות נשארו בגבול עולם האצ"י, ומדרגה ז' ולמטה ירד לבי"ע. הערך: ע"ב (ז')

משם ס"ג, ד' מדרגות עליונות נשארו בגבול עולם האצ"י, ומדרגה ה' ולמטה ירד לבי"ע. הערך: ע"ב (ועוד כולל. ה' ועוד ז')

משם מ"ה, ב' מדרגות עליונות נשארו בגבול עולם האצ"י, ומדרגה ג' ולמטה ירד לבי"ע. הערך: ע"ב (עם הכולל. ג' ועוד ז')

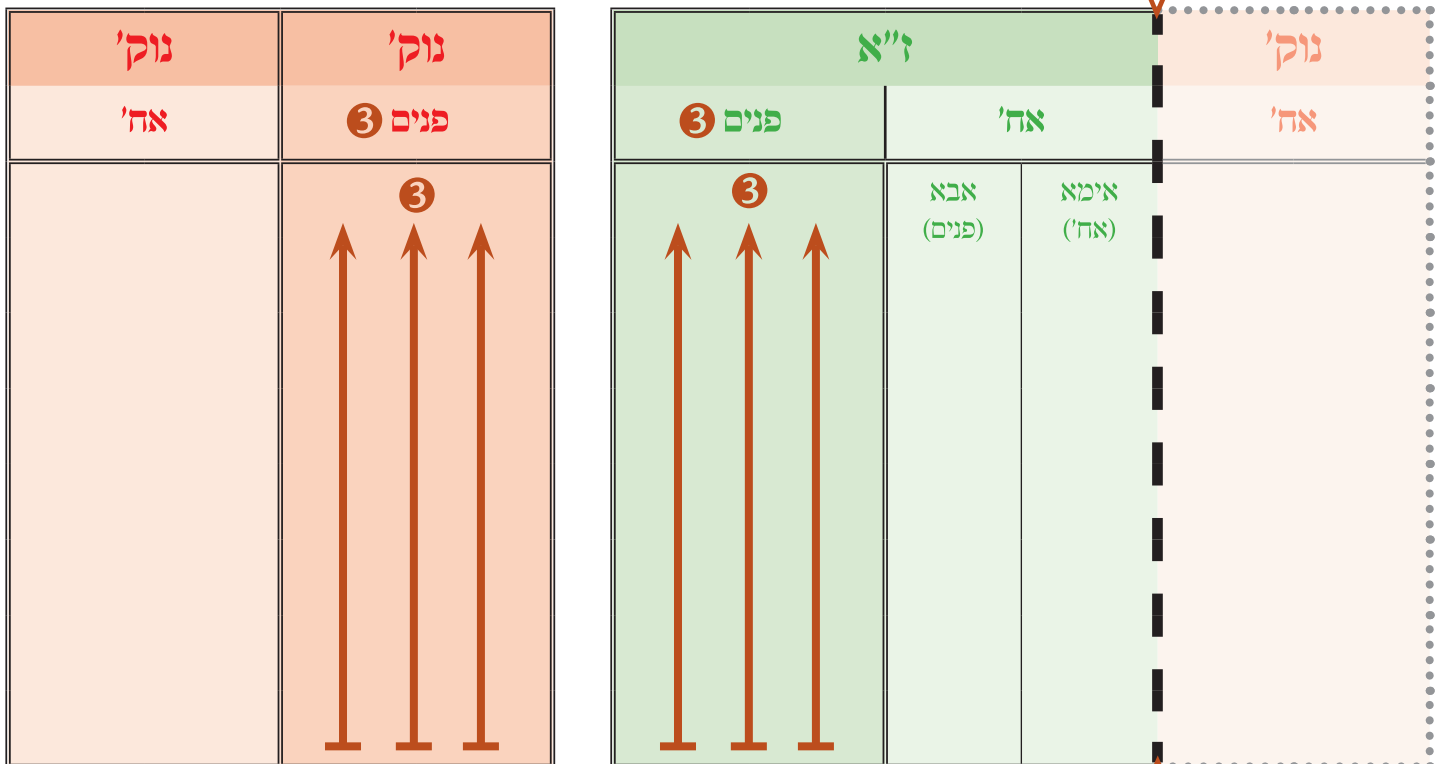
משם ב"ו, א' מדרגה עליונה נשארה בגבול עולם האצ"י, ומדרגה ב' ולמטה ירד לבי"ע. הערך: ע"ב (ב' שהיא ז')

סה"כ: רפ"ח

נקודת הפנים דנוק'

סדר בנין זו"ן פנים בפנים

נקודת הפנים דנוק'

לאחר הנסירה, הנוק' עוברת ועומדת מאחורי נקודת הפנים שלה, ואז גודלת נקודת הפנים שלה.

מקורות
 ע"ה ח"ב דף מ"ה ע"ג אות ח'. הגהת השמו"ש אות א'. שעה"כ דף ל"ג ע"ג. אוצ"ה דף נ"ד ע"ד אש"ל אות א'.
 שעה"כ דף כ"ו סע"ב. ענ"ה דף מ"ב ע"ב אות מ"ו. באתי לגני ח"א דף ס"ז ע"ב.
 ענין חזרה לפנים, והתמעטות הנוק': באתי לגני ח"א דף מ"ה ע"א. הרא"ם (בסוף הענ"ה) דף צ"ו סע"א. ש"ש ח"ג דף מ"ד ע"ג אות ל"א.
 פת"ע דף מ' ע"ד אות ד'. שער ח"א ש' קל"ד, ח"ב ש' קל"ב וקכ"ג (ציוד). פת"ע דף ל"ט ע"ג (פנים דיעקב). שלום ירושלים דף מ' סע"ב (מעבר לפנים).

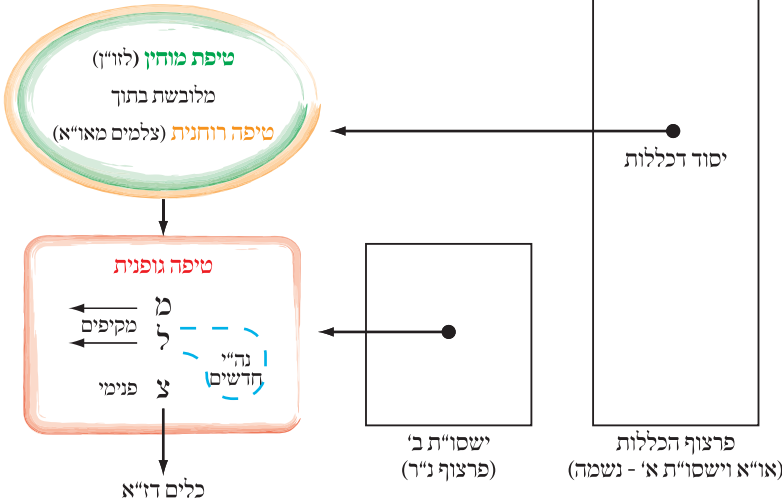
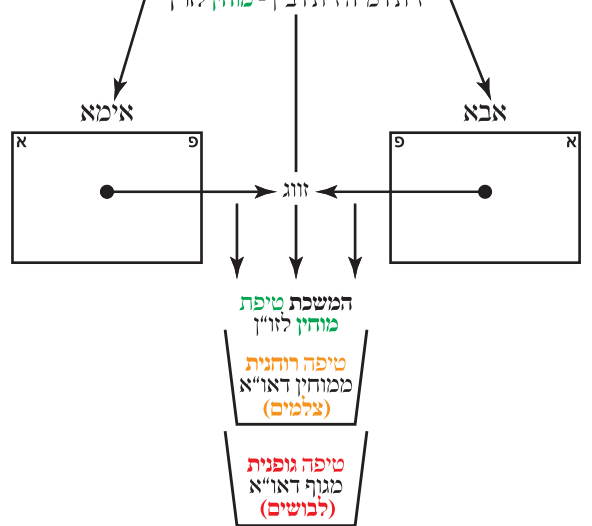
סדר הולדה וכניסת המוחין בז"א

עי' ע"ח ח"א דף צ"ח ע"ב, ק"ז ע"א-ב, פ"ג ע"ג הריפ"ש אות א'.

ע"ב ס"ג דא"ק

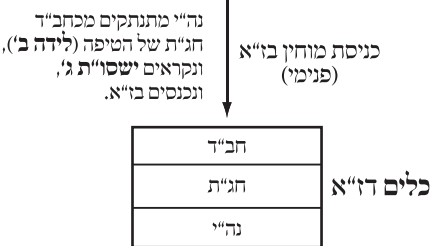
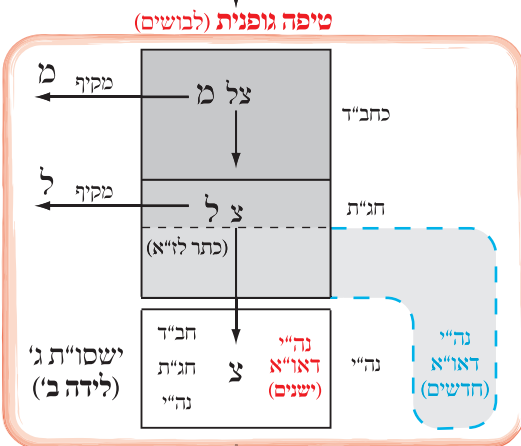
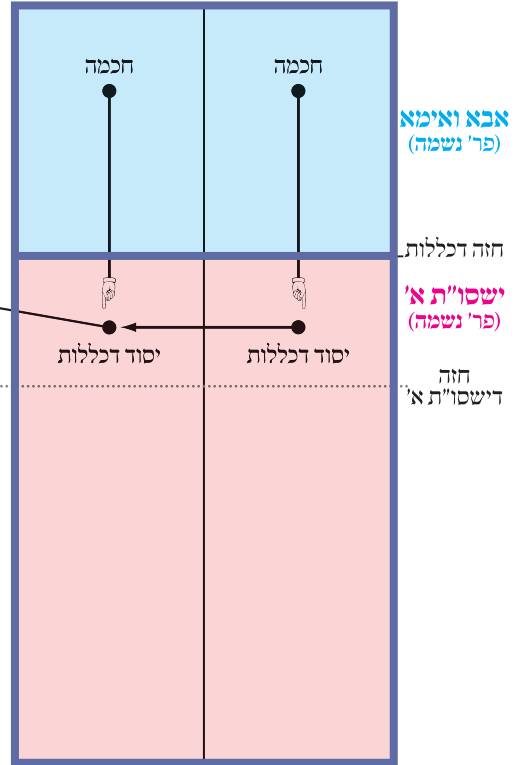
בינה דמ"ה חו"ב דב"ן - מוחין לאו"א

ז"ת דמ"ה ז"ת דב"ן - מוחין לזו"ן

עי' אוצ"ח דף ל"ד ע"ד - אש"ל אות א'. נה"ש דף ט' רע"א ורע"ב. כרם שלמה ח"ו דף כ"ב ע"א, קס"ז ע"א. באתי לגני ח"א דף ס"א אע"ב. ע"ח ח"ב דף ט"ו ע"ה, השמ"ש אות א', הריפ"ש אות א'. סידור חול דף ל"ז ע"א - ל"ח ע"א.

אבא ויש"ס (פרצוף הכללות)
אימא ותבונה (פרצוף הכללות)

הטיפה הגופנית (לבושים) נקראת ישסו"ת ב', על שם שבאה מישסו"ת ב' (פר' הנ"ר דישסו"ת), ובגובה שלהם. שם נעשה: * זווג תדירי של או"א (נקרא או"א, אך הכל נעשה בטיפה הגופנית). * צינון (עליית מוחין פרטיים של הטיפה הגופנית לת"ת שלה). * נה"י חדשים (החסרים לכחב"ד חג"ת של הטיפה הגופנית). * השד"ה מקשר את החילוף לטיפה הגופנית, אך לכאורה על פי הסידור (חי"ב דף ל"ז סע"ב) החילוף מתבצע בטיפה הרוחנית (ביסוד דכללות), לפני התלכשותם בטיפה הגופנית, וצ"ע. * הצינון והנה"י החדשים נעשים גם ביש"ס (אוצ"ח דף ל"ד ע"ב אש"ל אות ב'). * שליש תחתון דת"ת דישסו"ת (כתר לז"א) נעשה ב' שלישים (אוצ"ח דף ל"ז ע"ב אש"ל אות ב')

היכל ה' היכל ז'א שער ד' שער ב' שער המזחין פרק ה' ו'

ובתוכו ספת אהא כלול מרמ"ח בחומר שלה ונפש שלה ובתוך הכל הוא נפש אדם עמנו ד"א הוון קם ונמלאת נפש ד"א עומדת בכבוד מלכותא תוך ספת נפש אהא ונפש אהא הם מלובשים בטפת הכלים ומשתלחים ענפים ויעלמות נפש ד"א ברמ"ח איבריו בהיותו מלובשים תוך נפש ד"א"א בתוך ספת כלים שלהם ד"א"א כנ"ל נמלא כי מחמלם הדין התחילו להאטייר כל הבחי' הנ"ל ביחד . אמנם ראשית כולם היו ספת א"א חומר וטרה והיו ממשיין שם ביצורים מהכלים והנפש ד"א עמנו מעט מעט בין מהכלים בין מהאור באופן שבהשאלת זמן הציבור נשלמו ביחד כל הציורין של רמ"ח איברים בבחי' כלים ובבחי' נפש שבהם . אמנם (ג) דע כי עדיין לא נכנסו שם רק בחי' נפש שבהם ד"א ולכן לא נהבדרו רק הכלים של החלק של הנפש שבהם ד"א כי כפי הנבדר מן הנפש נבדדר מהכלי ולכן עדיין קומת גוף העובר קטן מאד עם סיועו ללול מ"ם ומרמ"ח איברים שלו שהם מבחי' נפש שבהם כנ"ל . ואמנם הטפה הנ"ל שקטילו א"א בחומר וטרה לטורח שאור של היסוד כנ"ל נמשכה מבחי' החיטויות של מלכות יס"ם ומלכות דתבונה וכל זוג חווג שבזמן שביבור היה נמשך ומתרכס אוחו הטפה באופן שבהשאלת ימי הציבור נגמרו החיטויות דמלכות הנ"ל כל י"ם שלהם לכנסם תוך ז"א וכבר ידעת כי זה החיטויות נקרא ללם דמזחין דשיבור ויש בו ללם והם ב' ללמים (ד) א' ד"ס ו' דתבונה וטולס נכנסו בזמן הציבור שהם בחי' כל ס' ספירות החיטויות דמלכות יס"ם ותבונה כי הכי ביניקה נכנסין מדרגות אחרות מעולות מאלו כנלע"ד והואר נלע"ד [ה] כי עד עתה לא נבדדרו רק נפש שבהם דבחי' אור וכלים לכן גובה הולך קטן מאד :

פרק ו'
אחיב טלר ז"א ואו מתבדרין בחי' יטילי הכוח ד"א עם בחי' הכלים שלהם ואו מודוונים (פ) שנית א"א והם ועילין טפה מחומר וטרה של בחי' רוח שלהם והאח מבחי' ר"ק של יס"ם ותבונה שאלו הם יואר פנימים מן הספוט שנמשם

הנה הם ב' ספות זכר ונקבה עם ב' יטולין נפשות א"א עמנו (א) והנה כפי אופן הניטולין הנ"ל של א"א כך דוגמתן הם מוצברים ברורי נפש הולך עם הכלים ג"כ ר"ל אם עשו אזה מזה הסליון בעין ממשיין ברורי נפש התלויה בעין וכיוצא בזה ודי בזה . ומחור לענין כי אלו הניטולין שנמשכו מאד ואם בתוך הספות שלהם הנה מהניטולין נעשה מלכות אל הנפש של הולך בצדו כבדו בזה כנזכר בסוכא ומן הספות עמנו נעשה פנימות החומרים של גוף הולך לפי שבתוך ספת אלו נכנסת נפש הולך להאטייר ולבדר הכלים שלו וזה השעם הנזכר לנו במטות כבוד א"א . ואמנם אחר שכל ספות אלו כל א' מהם נמשכה מרמ"ח איברי א"א לכן יש בכללותיה רמ"ח אצורים ותחלה משתלח איתה ניטון הנפש שנמשך מא"א שגם בה יש כללות רמ"ח יטולין ואו הניטון הראשון והמשולה משתלח להאטייר ספת איברי הכבוד (ה) שיש בתוך אוחו ספה כנודע להכחי הכובע ואו ממשיך אוחו הבידורים של הולך עמנו מבחי' הכבוד שלו ומתחיל להאטייר בחי' הכבוד של הולך וממשך שם חלק הנפש מכבוד של הולך ומאטייר הכלי של הכבוד וכל זה ע"י טפת האכ עם ניטון הנפש אשר שם משל אכ כנודע כי זהו דמיון הקוס שנתמין בתוך החלב שהוא ספת האם ונקפת ומאטיירת ואו משם ואילך מתחיל הכבוד לבדר ביצורי הולך לטורח רמ"ח איבריו ונעשה בו דם ואו משתלח הדם הואו דרך הווידין ומאטיירין האיברים ונעשו בשר וגידין ועלמות וכפי מה שמחבדרים יטילי נפש הולך ונכנסה שם בכבוד ק' הוא שיפור הביצור בחי' איברים של הולך וכן כפי מה שנתרכב ונגדל בחינת הכבוד עמנה ק' גדלים כל הכלים של רמ"ח האיברים של הולך ע"י הם הולכים ומתגדלים כל מ' מרזי הציבור ונמדין ט"ם (ב) ד"א בחי' כלים ונפש וניטולין של זעיר אפנין עמנו וכל זה היה לסבת השאור של הטפה של א"א בחומר וטרה בלוגן כי בטולר ז"א כבר יש בו בחי' רמ"ח איברים דלים וניטולין ואורות מבחי' נפש של ז"א . ואמנם ניטולין נפשין ד"א"א נעשו לבושים אל הנפש עמנו ד"א"א כנ"ל ובלו מלובשים תוך יטילי טפת החומר דכלים ד"א"א נמלא סודן ק' הוא חוץ מן הכל הם רמ"ח איברים דגופא ד"א

מ"א ח"א י"א 23589

הגזרות וביאורים (ה) עיין ספר החם לייסק ד"א אוח ג' שסקס דנכ"ס נדס דף כ"ה אהא שמהלל מן האלם : (ב) י"א י"ם טלמו : (ג) נלע"ד פ"י כי הוא ספר מ"י כנ"ל דכ"ס : (ד) עיין הכי ע"ד ח"ל נלע"ד דכ"ס ימרון עם סקסאפי נליל (ובונה כנכנסו וביאורים נליל סר"ג אוח ד') דלך יוקן שנגנס נפ"י דיעתה כהיוטו כבוד עיבור . וכפי ספוט ו' יס"א כי נכנסה בו בציבור חיטויות נפ"י דמלכות דתבונה הח"ל שיש בו אלם . שגן שגון : (ס) י"ל זה פ"י שמדוונים א"א . שגן שגון :

השמש

[6] כי צעשיבור לא נכנסו ב"א רק חלק נפש שבהם דמלכות דיעוטים ונמלא כי עד עתה לא נבדדרו כי :

השמש

טעם כשמרעיה אומר לישראל אלסיך היכן רמית והוא סוד אח קרבי לחמי לאפי כי ובאמת עילא כל כי היא מילתא טלה איתמר במולמא מתך אל מדרגה אין לך עסק בנכסרות רק עיין מ"ם ר"ל נב" מנ"ם עמר כי ח"א פרק ג' ז"ל וד"ל אלו ג' רעים כי על ידם נעשו רעים זה לזה א"א ומדוונים כחלא כבוד אכילה כמ"ם אכלו רעים וממ"ם אכלם ומתחם סיה שהוא כנוי אל חווג יע"ם : (א) והנה כפי אוחם הניטולות הנזכר של א"א כך דוגמתה הם מבררים ברורי נפש הולך עם הכלים ג"כ ר"ל אם עשו אזה מזה הסליון בעין ממשיים ברורי נפש התלויה בעין וכן כיוצא בזה ודי בזה כי . כאן ענה רבי מקרא משם והלכות גדולות מה ענין גובה אלל אדם אשר צעפר יסודם אכל הספין הוא פי לרץ שחמד עמין לך דבר בעולם מן האדם הגדול עד האטו אשר בקיר שאינו מברור המלכים הכל כאשר לכל משם הוא מקור צדיחו ועיין בשער מ"ד ומ"ן ס"ז ושורש סו' מלכים שנשכחו ומתו ונעלו לביע איט אלל סרשף אדם אחד מראשו ועד רגליו כמ"ם ר"ל כפ"ה משער שניות הכלים . ובפ"א משער מ"ד ומ"ן ז"ל ח"ס מ"ם נב" סקרי כי כד אשתלים חווגי עד דמשו רגליו ברנליו כדיון אהי משיחא כי הכי בחי' אלו המלכים הם אדם אחד מראשו ועד רגליו אשר נעכע באלו הקליפות וכלל טעם וטעם שיה זוג טליון אנו מעלים ע"י הפלמינו יע"ם . נס טעד כי רמ"ח מלכות עשה הם כנגד איבריו של אדם ושס"ה מלכות ל"ה כנגד שס"ה גידין שבהם ומלל כל התורה כולה כלליותה ופרטיה סודם אחד וכבר טעד סיות כל אבר ואבר שגוף כולל כל הגוף טלו והטוד ור"ה"ה אלימחא שפאשר יחלם אבר קטן כאלדס יחלם ויחלם כל הגוף מחמתו נמלא אבר קטן כולל כל רמ"ח אברים וכן גיד קטן כולל כל שס"ה גידין וכן כל התורה כולה שיפור קומת אדם כל מלכות ומלכות כוללת רמ"ח מלכות וכל מלכות לא חששה כוללת כל שס"ה לא חששה ועל דגרינו אלו חמלאם משרטיים בשלטי הספר הוא ס"ר קליפות טנה ס"ד יע"ם . נמלא כמות מלכות תלויות גראש האדם וכמה תלויות בנס וכן מוסי"ד בכללות קן בפרטות כל מלכות ומלכות כוללה מכל רמ"ח . והנה כאשר מדווג האדם עם אשתו בין שניהם מעלין ומבדרין בחי' א"א" מלכות המלכים המבורכים טוב ברע בקליפות טנה וכפי המלכות חכות שיש לו באותה טעם כך הכה בידו להטעות סברוין מאוחה הנחיתה ואם עשה איו מלכות התלויה בעין כן בידו טולה הכה לבדר מברורי הניטולות החלויות בעין וכן על הדרך הנה כאשר יסיה האוטון וכן בכל מלכות ומלכות שאלדס טעם ששם הכורוין כי האדם בחינת נשמתו הוא פרטי קטן מאבר אחד וניטון אחד . וכן נכח ר"ל שם ז"ל ובה תבין כי כפי חלק הניטון של נפש אדם קן יש מ"ם פרטיה ובה לחלק סיה"ם ומל"ה פרטיה לחלק סיה"ד ועד שהאדם לא יתקו אוחם הפרטיה אין נפשו מתחקת ובה הכין יע"ם . עגור ברור כל המלכים אלל הבחי' שהיו ראוים ללוחם טעה ושפאר מכולם כמ"ם ר"ל במקומות אין מספר ומסם שער א"א" ח"ל . דע כי אע"פ שאמרנו שנתבררו כולוה מלכים אינם כולם כי כולם אינם מתבדרים עד עה ביאת המשיח כנ"ל אך בענין הוא כי נבדדר כל מה שיוכל או להתברר בעת האצילות אך בכל פסח חזרין ומתבדרין עד שישלמו להתברר יע"ם . וכלל יום ויום על ידי עסק התורה והמלכות דכל ישראל

יפה שעה

טעם כשמרעיה אומר לישראל אלסיך היכן רמית והוא סוד אח קרבי לחמי לאפי כי ובאמת עילא כל כי היא מילתא טלה איתמר במולמא מתך אל מדרגה אין לך עסק בנכסרות רק עיין מ"ם ר"ל נב" מנ"ם עמר כי ח"א פרק ג' ז"ל וד"ל אלו ג' רעים כי על ידם נעשו רעים זה לזה א"א ומדוונים כחלא כבוד אכילה כמ"ם אכלו רעים וממ"ם אכלם ומתחם סיה שהוא כנוי אל חווג יע"ם : (א) והנה כפי אוחם הניטולות הנזכר של א"א כך דוגמתה הם מבררים ברורי נפש הולך עם הכלים ג"כ ר"ל אם עשו אזה מזה הסליון בעין ממשיים ברורי נפש התלויה בעין וכן כיוצא בזה ודי בזה כי . כאן ענה רבי מקרא משם והלכות גדולות מה ענין גובה אלל אדם אשר צעפר יסודם אכל הספין הוא פי לרץ שחמד עמין לך דבר בעולם מן האדם הגדול עד האטו אשר בקיר שאינו מברור המלכים הכל כאשר לכל משם הוא מקור צדיחו ועיין בשער מ"ד ומ"ן ס"ז ושורש סו' מלכים שנשכחו ומתו ונעלו לביע איט אלל סרשף אדם אחד מראשו ועד רגליו כמ"ם ר"ל כפ"ה משער שניות הכלים . ובפ"א משער מ"ד ומ"ן ז"ל ח"ס מ"ם נב" סקרי כי כד אשתלים חווגי עד דמשו רגליו ברנליו כדיון אהי משיחא כי הכי בחי' אלו המלכים הם אדם אחד מראשו ועד רגליו אשר נעכע באלו הקליפות וכלל טעם וטעם שיה זוג טליון אנו מעלים ע"י הפלמינו יע"ם . נס טעד כי רמ"ח מלכות עשה הם כנגד איבריו של אדם ושס"ה מלכות ל"ה כנגד שס"ה גידין שבהם ומלל כל התורה כולה כלליותה ופרטיה סודם אחד וכבר טעד סיות כל אבר ואבר שגוף כולל כל הגוף טלו והטוד ור"ה"ה אלימחא שפאשר יחלם אבר קטן כאלדס יחלם ויחלם כל הגוף מחמתו נמלא אבר קטן כולל כל רמ"ח אברים וכן גיד קטן כולל כל שס"ה גידין וכן כל התורה כולה שיפור קומת אדם כל מלכות ומלכות כוללת רמ"ח מלכות וכל מלכות לא חששה כוללת כל שס"ה לא חששה ועל דגרינו אלו חמלאם משרטיים בשלטי הספר הוא ס"ר קליפות טנה ס"ד יע"ם . נמלא כמות מלכות תלויות גראש האדם וכמה תלויות בנס וכן מוסי"ד בכללות קן בפרטות כל מלכות ומלכות כוללה מכל רמ"ח . והנה כאשר מדווג האדם עם אשתו בין שניהם מעלין ומבדרין בחי' א"א" מלכות המלכים המבורכים טוב ברע בקליפות טנה וכפי המלכות חכות שיש לו באותה טעם כך הכה בידו להטעות סברוין מאוחה הנחיתה ואם עשה איו מלכות התלויה בעין כן בידו טולה הכה לבדר מברורי הניטולות החלויות בעין וכן על הדרך הנה כאשר יסיה האוטון וכן בכל מלכות ומלכות שאלדס טעם ששם הכורוין כי האדם בחינת נשמתו הוא פרטי קטן מאבר אחד וניטון אחד . וכן נכח ר"ל שם ז"ל ובה תבין כי כפי חלק הניטון של נפש אדם קן יש מ"ם פרטיה ובה לחלק סיה"ם ומל"ה פרטיה לחלק סיה"ד ועד שהאדם לא יתקו אוחם הפרטיה אין נפשו מתחקת ובה הכין יע"ם . עגור ברור כל המלכים אלל הבחי' שהיו ראוים ללוחם טעה ושפאר מכולם כמ"ם ר"ל במקומות אין מספר ומסם שער א"א" ח"ל . דע כי אע"פ שאמרנו שנתבררו כולוה מלכים אינם כולם כי כולם אינם מתבדרים עד עה ביאת המשיח כנ"ל אך בענין הוא כי נבדדר כל מה שיוכל או להתברר בעת האצילות אך בכל פסח חזרין ומתבדרין עד שישלמו להתברר יע"ם . וכלל יום ויום על ידי עסק התורה והמלכות דכל ישראל

שעד פסח היה אל הו"א בחי' רוח אשר כל זה נקרא (בחי')
 ז"ל (שחוף) רוח כנודע אך בבא לו נשמה אז הוא גדלות
 האמיתי שגדל יותר מבחינתו כי כל גשמוס ו"ק נקרא רוח
 ושמה גדל לו ג"ר שחס בחי' נשמה וחורין להגדיל כלום
 דו"א ב' בחי' החילוק האמיתי ופנימי בין בנשמי בין בגוים וזה
 פ"י הארת הנשמה בהם בנפש ורוח נשמה נמלא כי אש"ס
 שמחלה ג"כ היה לו בחי' מוחין כיון שעדיין אין בהם רק בחי'
 הארת נפש בלבד או הרוח בלבד שאינ"ל בחי' אור הראשון א"ל
 להם הרי הוא כאלו אין בהם מוחין אך פחה שבה הנשמה
 בחוכם וגם שגדלו כג"ל לכן נקרא פחה גדלות דמוחין והבן
 וגם כתיבת הנשמה זו היא משם משם ע"ד הג"ל ברוח ונפש
 וגדל משם משם וגם בזה הוא ככל הג"ל בנפש ורוח פי (ג)
 הם (כח) טפה האוון דאו"ל ממשיכין טפה חומר וטרה מבחי'
 כלים הפנימיים שלהם ומבחי' הנשמה שלהם ועל ידם מעבדין
 בירורי ז"ל עלמו מהמלכות שמהו מבחי' הכלים ומבחי' הנשמה.
 ולדך שדעם כלל א' בכל הללמים דגר"ן ח"י והוא כי בחי' נפש
 של הללם הואו בזה תחלה והח"כ רוח דו"ק של הללם ואחר
 כך כל ג"ר ביחד שהם נשמה חיה יחדה כי ג"ר חשובות כא'
 אמנם הם נכנסין א' א' שהוא תחלה נכנס הנשמה אח"כ חיה
 אח"כ יחדה. (א) והנה כללם ים זו ל' ובו נכלל הרוח כי
 בחי' נפש נקרא דמות חיה נשמה אל הנקבא אך ה"ל דללם
 הוא אל הזכר והוא בחי' רוח והוא נקרא דעם (ד) המפשט
 בכל הגוף בשר ודעתת מדרים ימלאו ויש דעתת זה ג' מוחין
 הנקרא חב"ד ומפשטין ב' קוין דו"א עד נה"ש שבו. ואמנם
 הח"כ שבו הם מו"צ שדעתת (ה) ונקרא תרין עטרין הודעים
 והוא מ"ש בזהר משפטים דקכ"ב כי רישא דמלכא בחי"ג
 אחתקין ויש בחי' דעם תחתון המחבר ב' עטרין (ו) אל. ואלו
 כנ' מהפשטין בכל גופא דו"א בשר ז' דללם והוא בחי' דעם
 וי' של יס"ו הוא דעם כי כל הפשטות ז"ל ח"ט אל"ל ו' שבהי"א.
 ואח"כ ל' דללם היא בינה דו"א והיא הנשמה שלו. ואח"כ ל'
 דללם הוא חכמה דו"א והיא החיה שלו ואח"כ בא כתר שלו.
 (ז). והנה הנפש נקרא דמות בזה ממלכות של הפרטוק דמל'
 דיש"ס ותבונה, והרוח שהוא ז' דללם בא מו"ק דמלכות דיש"ס
 ותבונה, והנשמה שהוא ל' דללם בזה מבינה דמלכות דיש"ס
 ותבונה, והחיה שהוא ל' דללם בזה מחכמה דמלכות דיש"ס
 ותבונה, ויחדה בזה מחבר דמלכות דיש"ס ותבונה, וכל זה הוא
 הכלל דעיבור וכולם נקרא נפש לבד וכמד"ל כללם דייקא
 (הכולל נרנח"י) וכולם נקרא בחי' רוח והם נמשכין מחימות
 ו"ק דיש"ס ותבונה אחר הוא כלל מחכ"כ וו"ק ומלכות ועד"ו
 הוא כללם דבשמה דגדלות הכוללת נפש רוח וכו'. וכולם
 נקרא נשמה לבד והם נמשכין מחימות בינה דיש"ס ותבונה
 אשר

לו לנפש דעיבור שאותן היו ממלכות יש"ס ותבונה ואלו הם
 מו' קטופות וכמו שאותן ללמים דעיבור היו מחימות דמלכות
 ויש"ס כן אלו הללמים דייקא הם מחימות דו"ק דיסודים.
 וכבר נודע כי החימות עליון נשמה פנימית תוך פנימית
 פחות. והנה כל בחי' שנתבררו לזורך הולד להגדילו בהם
 כולן נמשש אח"כ בזמן היקקה רק שהם נמשכין בו משם משם
 מ"ד הג"ל בפיבור בכל ערטס ואמנם פחה גדלו רמ"ח
 איברים דו"א ב' בחי' א' באורך וא' ברוחב שהוא עובי הכלי
 והענין כי מהארת רוח הבא פחה מתגדל אפילו כלי נפש והנפש
 נמלא אש"ס שכבר נכנסה כולל כג"ל או כפי פי' הכ' הג"ל
 (ה) יהיה שפחה נחסף רוח שנגשף ואז גדול הכלי קומתו
 ועד"ו נמלא הולד גדל בייקתו וגבה קומתו וגם גדל ברוחב
 ובצווי פי' נכפל פחה עובי הכלי כפליים בכל בחי' רמ"ח איבריו
 וממלא כי עובי החי"ן שגדל בפיבור נקרא כלי הנפש חיה העובי
 שניסוסף בו עכשוו הוא הכלי האמיתי של הרוח שהוא תוך
 כלי החי"ן של הנפש. ואמנם תחלה גילוי כניסת מלגוי הרוח
 הם כלל ומתם משחלחין פארוחין (ב) וענפיו דרך העורקים
 הדופקים בכל רמ"ח איברים תחת עוביו של הכלי החי"ן שגדל
 בפיבור ועד"ו גדלים י"ם דו"א דרמ"ח איבריו בימי היקקה
 בגובה ובצווי בגובה הוא שהכלים של הנפש נמלא גדלה למעלה
 ובצווי הוא בחי' כל אמיתי של הרוח והם גדלים משם משם
 עד שגשם לננס כולו. ודע כי בודא גם בפיבור יש מוח
 לב כבד בשר עורקין דופקים ועלמות אלא שהענין הוא כך כי
 בכל בחי' מאלו ים ב' בחי' גר"ן שהם קטנות פיבור וייקקה
 וגדלות אלא שמה הנפש שנגשם מתגדל הכבד וכל בחי' חיימות
 שבבשר גידין ועלמות. ומרחה שנגשם גדל הלכ וכל בחי' הכלי
 האמיתי שבבשר גידין ועלמות. ומנשמה שנגשם גדל מוח וכל
 בחי' כלים הפנימיים שבבשר גידין ועלמות. ותחלה נכנס נפש
 שנגשם ומתחיל להצטייר הכבד ואחר כך הרוח שנגשם ומתחיל
 להצטייר הלכ ואח"כ הנשמה שנגשם ומתחיל להצטייר המוח
 ואח"כ בבא היקקה הנפש של הרוח מתגדל הכבד גדלות יותר
 גדולה וגם הכלים החיטיים ובבא נשמה הרוח גדל המוח וכל כלים פנימיים
 כלים האמיתיים ובבא נשמה הרוח גדל המוח וכל כלים פנימיים
 אך עדיין אין בטלם רק בחי' רוח האמיתי ונפש האמיתי נמלא
 כי טפה ז"ל מחומר וטרה של הרוח שלהם נששו פנימים אל
 הכלי האמיתי והרוח עלמו דזעיר אנפין נחלבש ברוך טפה רוח
 דאו"ל ע"ך הג"ל בנפש דעיבור והם ב' ללמים א' ביש"ס
 ואוצר החכמה: חו"ל בתבונה : אה"ח 23589

פרק ז

אח"כ מתחיל ז"ל להגדיל גדלות האמיתי והוא כתיבת הנשמה והטעם כיון נקרא בחי' זו גדלות האמיתי הוא לפי

הדגרות וביאורים (6) טוף טק"ס : (3) טיין זכ"ס דף ח' ע"ב ד"ס א' : (4) סיבת סט ליהא נכח"י : (7) טיין שער כ"ס דמות א' : (8) אלא (שערי) שג"ל מו"צ שדעתת ד"י כספין דו"א. שג"ן שגון : (1) טיין שער כ"ס בל"ו : (2) ל"ה והיא יחדה שלו :

יפה שעה

ישראל וההפטה מתברר חלק מהם מכל אחד ואחד מהם כמ"ש רז"ל
 בנשמה מקומה ומכאן נספר מנ"ש שפ"ב ח"ג פ"ס ז"ל וכלל הפילות
 ההחיות משלין מ"ן וכפי כונתם ומעשיהם בנה הדין כך גדל
 היקנם להעלה מ"ן נילמות רבים אם בכמות אם באיכות וכלל יום
 מעלים נילמות חדשות מחדש חבו גדל מעלת מלכות החפילות ואין כל
 האנשים שוים כי כל א' מעלה בחינה הראויה אלו ולכן הכל צריכים
 זה לזה ולא יוכל א' מישראל לעשות מה שחבירו עושה יע"ש. חנה שכח
 רז"ל בפרקין והנה כפי הניצוץ של או"ל כך דונמחה הם מתגברים
 בצורי נפש הולד עם הכלים ג"כ אם עשו אחר מלכה הנהיג בעין בו'
 וזכונתו שמיים חוכמה ארץ ביום ברא אלהים אדם הכל תלוי ביד האדם
 שהוא הוא המעלה הבררין ואפילו כשהוא מזדון ומוליד בן כפי זכותו
 יגפוי מעשיו נשמה הדין כך מספיקין בירו הכח להעלות הברורין. לא
 בן בנה בריאת העולם והיקנם כי לא היו טולין מ"ן מתחיל כי אדם
 חין לטולם ואחרון ברורין דו"ן שטלו באור"ל להתקן היה בשר כד שיק
 כדעשה כעבד וכאשר היה ועלם ברזון העליל השליון כך היה שיעור
 הניצוץ דלכ"ך דו"ן שטלו להתקן בנפשם הדין והיה הדבר הלוי ביד
 [עץ חיים] 50

אוצרות

שער לידת המוחין פרק ג'

חיים

שער המוחין פ"א

[בש"ח שער לידת המוחין]

פ"א. ונבאר עתה ענין התלבושות המוחין דו"ח בתוך הכלים דהיי"ל דאימא שגארו רבנים בעת הלידה כנ"ל כדי שאח"כ יהיו מתפשטים תוך דו"ח והחלה נבאר במ"א אימא עלמה שא"ח שתאר חסרר מכלתי נה"י לה לעלמה שאם נאמר שגארה כך באופן הזה יהיה ג' אחרונות שהם נה"י שלה מתלבשים תוך דו"ח המוחין דו"ח א"ל שגארו כד לא תוכל להודווג עם אבא והרי גודע כי זיווגא דדו"ח ודו"ח אלא פסיק לעלמין ולבינה זו מוכרח הוא שיהוו לה נה"י אחרים חדשים לצורך עלמה בבחי' הכלים שהאורות שלהם כבר ביארנו שנתעלו בה בעלמה ולא נתלכשו בז"א וזו תהיה אימא שלימה בכל יום והיה כולה למעלה מו"א ותוכל להודווג עם אבא. ואמנם ענין התחדשות היות נה"י חדשים לאימא הוא באופן זה שהנה נה"ל שבחי' הכלים של נה"י דאימא בלבד הם אשר נתלכשו בהם ובתוכם רוחניות וגשמות של המוחין דו"ח ואח"כ נתפשטו הכל ביחד תוך דו"ח כמ"ס לקמן אבל רוחניות וגשמות הנה"י דאימא שהם האורות שבהם לא נשאר שם אמנם נשארקו למעלה ועמדו בתוך חלי התחתון דח"ל דאימא כנ"ל וזו רוחניות והאורות הם מהיים

הנו' שם למעלה גורם להתהפך לחלב וכוה יופן מ"ש רז"ל ע"פ אדם כי ימות צאלה אין התורה מתקיימת אלא במי שממיה עלמו עליה כי התורה הוא הו"א עלמו וכנודע שהוא נק' תורה שבכתב והקיום שלו הם המוחין ואין התורה יכולה להתקיים ר"ל להיות מוחין המקיימים אותו אלא ע"י בינה הנק' מ"י כנודע שהיא ממיתה עלמה שבז"ל התורה שהנה"י שלה מסתלקים האורות שלהם וגשארים כמתיים כלים בלתי עלמות ונוף בלי גשמה ועושה כן שבז"ל התורה שהוא הו"א כדי שיתלכשו בתוכם המוחין שלו שהם המוחין שלו ועיין לקמן התלבושות זה מה עניינו :

ג"מ ז"ס פ' הגו' ויאמר בילדך וראייהם על האצנים שהנה בעת זמן הלידה מסתלקים האורות מהירכין של האשה שהם נה"י שלה וגשארים קרים ויבשים כאצנים כמו ירכי האדם כמותו שאורות שבהם שהיא הגשמה היא כמו אש בסוד נר ה' גשמת אדם ונחתמה לאדם בהיותה בו ואחר שמת מתקרב ומתקשה ובשאר יסוד העפר קר ויבש ולכן קרא הפסוק הזה לג"ה של האשה בעת לדה אצנים לעעם הג"ל שגשארים קרים ויבשים כמו אצנים וגם הוא לעעם אחר כנודע מ"ס והי' שחג"ת נק' אבות והי' נק' בניים ולכן נק' אצנים לשום בניים (ס"ח א"ס ובניים). ועם ג' כי נה"י שלה הם חוזרים להעשות בחי' נוף עלמו לזו"ן שהם ג' בני התבונה כאשר מתלכשים בתוכם :

איפה שרימה

הז' אלא במי שממיה עלמו עליה וכו' בע"ח כ"י ג"כ הנהות רבי דוד פארוו וז"ל ומ"ס ממים בלשון זכר כי הבינה נקראת עלמא דדכורא לגבי ז"א כי המשפיע נקרא זכר והמושפע נקרא נוק' עכ"ל, זה כתב הרב בש' הכללים פ' י"א ולפי טעם זה למה לא נקראת המלכות ג"כ דכורא לפי שמשפעת לבדיחה, ובש' מאמרי רז"ל במסכת שבת דף י"א ע"ב ובש' הפסוקים פ' חקת דף ל"ט ע"ב כתב רז"ל דנקראת עלמא דדכורא כמ"ס בזהר פ' ויחי דף רמ"ח ע"ב וז"ל שם ואע"ג דהרין נוקבי נינהו חד מתתקון בדכורא וחד בנוק' עכ"ל ור"ל הבינה מתלכשת בז"א שהוא דכורא כמ"ס רז"ל בע"ח א' כ"ה פ"ג שפניו שמתלכשת תוך הו"א נקראת הבינה עלמא דדכורא וכ"כ בש' מאמרי רשב"י דף ז' ע"ב הגד"מ בירושלמי ולפי טעם זה ח"ס מ"ס אין התורה מתקיימת אלא במי שממיה עלמו עליה דהול"ל אין התורה מתקיים אלא במי שממיה עלמו עליו שהתורה היא ז"א אלא לפי שהו"א ג"כ מתלכשים הנה"י שלו בסוד מוחין לנזק' דוגמת אמא שמתלכשים הנה"י שלה בתוך הו"א כמ"ס רז"ל בש' הכוונות דרוש ה' דיוה"כ דהמוחין דנזק' באים מתלכשים בתוך כלים דו"ח כי א"ח לשום בחינה לקבל אור עליון אלא ע"י התלבושות כל אשר למעלה ממנו וכו' יעו"כ בשער י"ד פ"ט ואע"ג דהמלכות ג"כ מתלכשת בבחי' וז"א דבריחה שהם דכורין עכ"ל נקראת המלכות נוק' לפי שג' עלמות בבחי' נקראים נוקבין כמ"ס הרב במ"א, ועיין דב"ש על ש' כ"ה פ"ג ובש' תיקון הנוק' ש' ל"ד פ"ג כלל י"ג כתב טעם אחר וז"ל שהנוק' התחיל שיעור קומתה מנה"י דכורא והנה גו"ה שבו הם ארוכים והיסוד קצר לכן הנה"י שהיו ארוכים הגיעו עד סיוס קומתה אמנם היסוד דכורא שהוא קצר לא הגיע עד היסוד שבה וגשארה חסרה ממנו, ויהו הטעם שהמלכות נקראת נוק' כי לא נכרתה בסוד היסוד לעעם הג"ל משא"כ בבינה ועל כן נכרח בינה דכורא כנ"ל בזהר עכ"ל ור"ל שאו"ח כדחא נפקין ובחרא שריין ואם כן יבא היסוד שלה כנגד יסוד דבא :

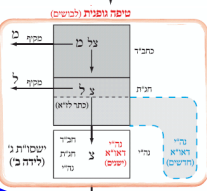
בסידור, ח"ב לח' תיבת "אחד"

חב"ד

מוחין צלמים, צ

מוחין

נהר שלום ט' ע"א

מפרוצף הא' צ

הטיפה הגופנית

נה"י ראשונים שהתרוקנו, של הטיפה

וחצי

"צדלם" - תפארת של הטיפה הגופנית

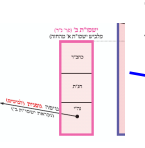
אי אפשר

ב-2 הטיפות

מאבא 2 מאבא 2

כלים, לבושים, ל'

מחומר

נהר שלום ט' ע"א

השניים שהם שלשים

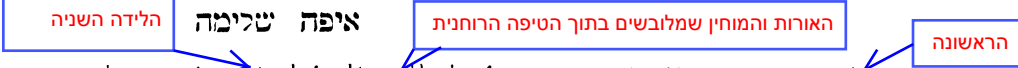
הטיפה הגופנית

צינן

היפך גופנית

מהיום וממתיאם כלים אחרים דנה"י ללורך עלמן יאז נשלמת אימא ב"ם גמרות מצד הנה"י שנתלכפי תוך ז"ח ופשוט הוא שאין כח בלכות ההם להמתיא ולהוות כלים אחרים חדשים לגמרי אמנם הוא ע"ד הגדלת הקטן שהולך וגדל וכן בכלן הלבוש דאימא ר"ל בחי' כלים שבה שגשאר חליו קיים למעלה ולא נכנס בז"ח הוא נגדל ומתאריך עד שהולך ומכסה ומלביש את אורות ענמות ורזוניות דנה"י דאימא וז"ל לורך שיגדיל כפליים ממה שהיה כדי שיספיק לזה, והנה זה סוד כפליים הנה ז"ח אינו לוקח מכלים של אימא רק מתחילת שליש התחתון דה"ת של אימא ולמעט עד נה"ם שבה כמ"ם צ"ה, ב) וגמלא כי מה שנכנס בז"ח הם ד' מדות ושליש שהיה שליש התחתון של ה"ה ונה"ם של הבינה ג) והנה לורך שד' מדות ושליש אחרים עליונים יוכלו כינד נחיל מתחילת צ"ל שלישים אחרונים שיש צבינה דאימא ונמנה ויהיו ד' מדות ושליש שהם ג' מדות שלימות דעת וח"ג וצ"ל ג"ח של בינה דאימא וצ"ל עליונים של ה"ה דאימא הרי ד' מדות ושליש ולאו נגדלו וכפלו כפליים ונעשו ח' מדות וצ"ל שלישים שהם צנ"ח דבינה דאימא וד' חג"ה ונה"ם שבאימא הרי נשלמה צ"ם שלימות זולת מה שנכנס ממנה צו"ה כנ"ל. וה"ה למה לא נכנס בתחילה צו"ח מבחי' צ"ם תחתונים דה"ת דאימא ולמטה ולאו נמלאו ד' מדות וצ"ם ולאו היתה כל בחי' הבינה דאימא נכפלה ונגדלה שמתחילת הבינה דאימא עד כיום שליש הא' דה"ת דאימא ה' מדות בינה דעת ד"ג ד' ועוד שליש העליון דה"ת שבה

מהיום וממתיאם כלים אחרים דנה"י ללורך עלמן יאז נשלמת אימא ב"ם גמרות מצד הנה"י שנתלכפי תוך ז"ח ופשוט הוא שאין כח בלכות ההם להמתיא ולהוות כלים אחרים חדשים לגמרי אמנם הוא ע"ד הגדלת הקטן שהולך וגדל וכן בכלן הלבוש דאימא ר"ל בחי' כלים שבה שגשאר חליו קיים למעלה ולא נכנס בז"ח הוא נגדל ומתאריך עד שהולך ומכסה ומלביש את אורות ענמות ורזוניות דנה"י דאימא וז"ל לורך שיגדיל כפליים ממה שהיה כדי שיספיק לזה, והנה זה סוד כפליים הנה ז"ח אינו לוקח מכלים של אימא רק מתחילת שליש התחתון דה"ת של אימא ולמעט עד נה"ם שבה כמ"ם צ"ה, ב) וגמלא כי מה שנכנס בז"ח הם ד' מדות ושליש שהיה שליש התחתון של ה"ה ונה"ם של הבינה ג) והנה לורך שד' מדות ושליש אחרים עליונים יוכלו כינד נחיל מתחילת צ"ל שלישים אחרונים שיש צבינה דאימא ונמנה ויהיו ד' מדות ושליש שהם ג' מדות שלימות דעת וח"ג וצ"ל ג"ח של בינה דאימא וצ"ל עליונים של ה"ה דאימא הרי ד' מדות ושליש ולאו נגדלו וכפלו כפליים ונעשו ח' מדות וצ"ל שלישים שהם צנ"ח דבינה דאימא וד' חג"ה ונה"ם שבאימא הרי נשלמה צ"ם שלימות זולת מה שנכנס ממנה צו"ה כנ"ל. וה"ה למה לא נכנס בתחילה צו"ח מבחי' צ"ם תחתונים דה"ת דאימא ולמטה ולאו נמלאו ד' מדות וצ"ם ולאו היתה כל בחי' הבינה דאימא נכפלה ונגדלה שמתחילת הבינה דאימא עד כיום שליש הא' דה"ת דאימא ה' מדות בינה דעת ד"ג ד' ועוד שליש העליון דה"ת שבה

הלידה היא מיסוד דכללות אי"ח ויבסו"ת הוא על כללות הללס אצל הדר"ה הוא כמ"ם ולפי מ"ם הרב בשער כ"ה שהלידה היא מיסוד הכללות יתורץ מה שהקשה מוהר"ח צ"ח סוף פ"ג על מ"ם הרב ז"ל ש"ל משא"כ בראשון שהוא אר"מ ריבש שמעולט לא נכנס לפנים שיה מקיף כל העולם אשר למטה שמן המקום שילא ממנו, וכאב מוהר"ח ז"ל וז"ל וצ"ע כי הרי נודע כי יסוד דאימא נכנס תוך חוה דז"ח וא"כ הפילו המקיף יוסר דז"ח היולא מיסוד אימא כנ"ל כבר נכנס בחי' פנימי עכ"ל כי האור היונה מכללות אר"ח ויבסו"ת נחלק לשנים חליו צ"ח אור פנימי מהלבש בחי' ללס כסוד כלים דייבסו"ת והליו בחי' אר"מ מהלבש בחי' ללס בלבוסים של יבסו"ת ומאחר בלבוסים דצ"ח כמ"ם הרב בשער מ"ג פ"ד וז"ל כי כמו וכו' וכנגדס ים ה' מקיפים בחי' נה"י דלבוסים דבינה המתלבשת בנ' כלים מקיפים דלבוסים דז"ח עלמו וכו' עכ"ל אמ"ה המקיפין של ז"ח באים לו מלבוסים תוך לבוסים דייבסו"ת וכו"כ הרב"ם ז"ל צנ"ה דף ע"ג ע"ג וז"ל וגם הללס דמוחין המקיפין ההם גם נאשכים מלבוסים תוך ה' בחי' כלים דמקיפין שהם המלבוסים דלוח"ה וכו' עכ"ל:

ב) נבז"ח כי מה שנכנס צו"ח הם ד' מדות ושליש שהוא שליש תחתון של ח"ת ונה"ם וכו'. נלע"ד שחלן מדבר בחי' הפנימיות שיש לו ז"ח, כהר מבחי' עלמו ויה"ת דאימא נכנס בחי' ע"כ לורך להכפל כנגדס ד' מדות ושליש אצל בחי' חליוניות שאין לז"ח כהר מבחי' עלמו כ"ח ח"ת דאימא נעשה כהר על ראשו וזה אחר אשר נכנסו נה"י דאב"ב בחי' כמ"ם הרב"ם ז"ל בסידור צבונת העמידה בחי' קונה הכל כי הסדר הוא כך בתחילה נכנסים לנ"י דאימא ואח"כ לנ"י דאב"ב ואח"כ יורדים החסדים עד היסוד ועולים באור חוה להגדיל החצ"ד ולהמשיך הכתר שהוא ח"ת דאימא ע"ג ריב"ה דז"ח וא"כ כיון שנגושך לנ"י דאב"ב קודם המשכת כהר דז"ח למה לורך לעשם זה להכפל נה"י דאימא כיון ששייכים שוים שנכנסו צו"ח אצל מה שלורך להכפל נה"י דאימא הוא קודם שנכנסו נה"י דאב"ב וא"כ די להכפל ג' ספירות חג"ה דאימא שהם כנגד נה"י שנכנסו צו"ח אלא מוכרח כמ"ם שחלן מדבר בפנימיות:

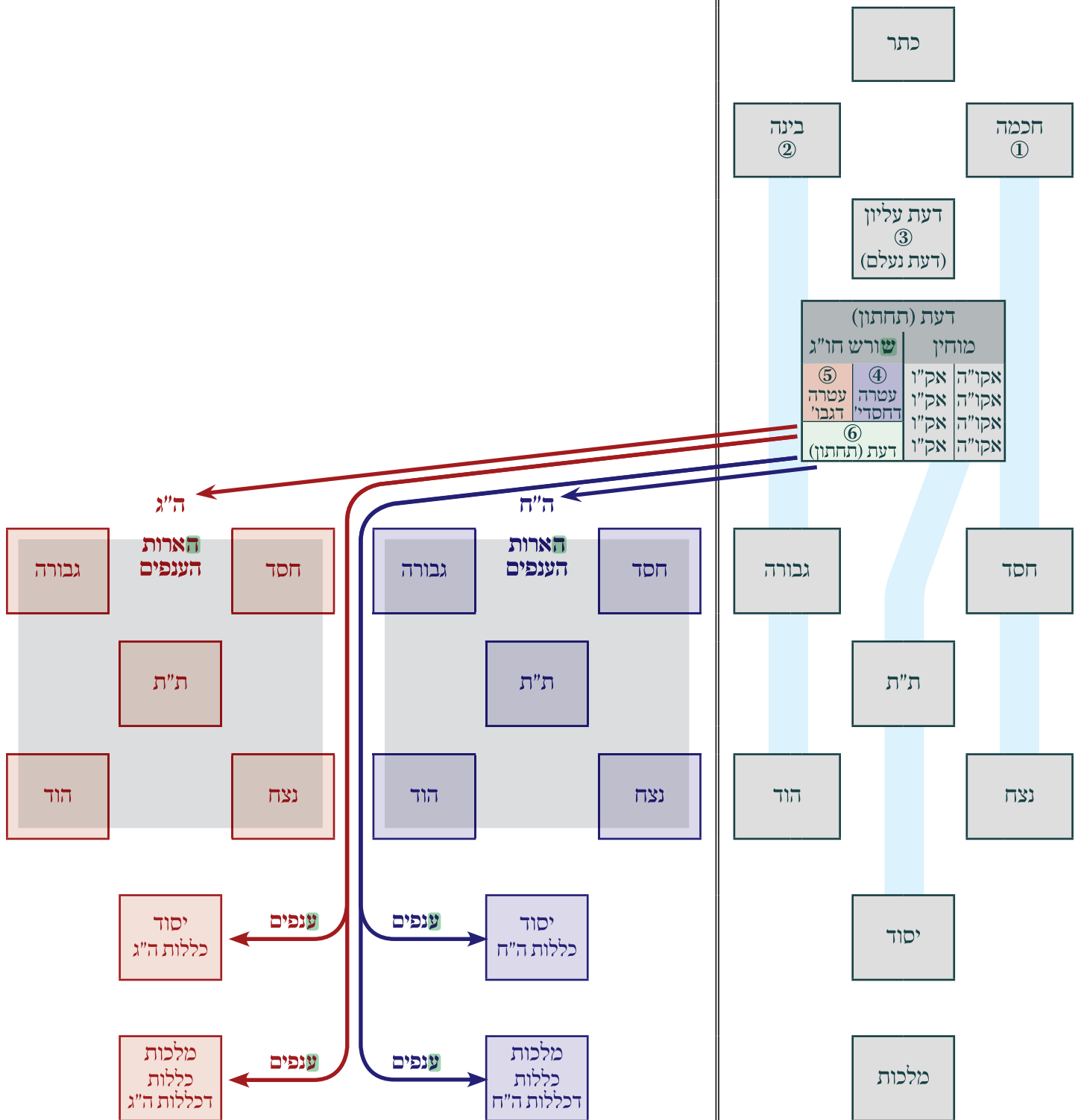
ג) והנה לורך שד' מדות ושליש אחרים עליונים יוכלו וכו'. ולפי מ"ם הרב בשער כ"ג פ"ד צ"ח ז"ל גמלא ששלולס לורך להשלים מלכות שחכר מ"ם התבונה. וז"ס ענין הכפליים שנכפלים נה"י ואינם נה"י ממש אלא מלכות ששיעורה נגד נה"י וכו' עכ"ל, אי"כ למה לורך שיוכפלו ד' מדות ושליש היה די שיוכפל מלה א' לבד כנגד המלכות הנכנסת צו"ח, ועוד כיון שכל בחי' עליונה כוללת כל מה שתחתיה וירדע למטה הנה חלי עליון דהבונה בכמות ולא בחיות וכו' עכ"ל יאל לנו מזה מה שלורך ליכפל הוא בכמות ולא בחיות אצל מה שאנחנו אומרים שחי' עליונה כוללת כל מה שתחתיה הוא בחיות וא"כ כיון שנכנסה מלכות דהבונה צו"ח ששיעורה כנגד הנה"י א"כ גם הו"ח נהגדל כנגד הנה"י והלביש אותם לכן לורך שיכפל גם כנגד הנה"י:

ד) ועוד שליש עליון דה"ת וכו'. צע"ח כ"צ הגה"ת השמ"ם וז"ל ל"ע כי אינם מספיקין ואינה נשלמת כצד אלה אם היה נכפל עוד שליש תחתון דחכמה נ"כ אז היו מספיקין כי להשלים ד' מדות וצ"ל שלישים לורך לכפול ד' מדות וצ"ל שלישים עכ"ל וכאב עליו הרב דוד פארוו דהגה"ת ע"ח כ"י וז"ל ואפשר לומר שצכפילת השליש העליון דבינה יספיק כי הוא בחי' חצ"ד דבינה ואורס גדול משא"כ בשני שליש התחתונים שלה שהם בחי' חג"ה נה"י שלה כי נודע שהו"ק דכל פרע נק' כלים לגבי הגר' שנקראים אורות לגבי הו"ק עכ"ל, והדב"ש כתב דהגהות ע"ח וז"ל עיין מ"ם בשער כ"ה פ"ה דמ"ם הרב ז"ל שני שלישים לאו דוקא אלא שליש וחלי וצוה יתורץ קושיא הרמ"ז ז"ל דכשלוקח שליש וחלי דה"ת מספיק עם הבינה לבד עכ"ל, וכ"כ הרב צמב"ש ש"ה ח"ח פט"ו דף מ"ד ע"ב וז"ל וצוהות לו גם מוחין דאב"ב לוקח חליו עכ"ל:

ה) והנה כן הענין בכל בחי' חו"צ פרטיות וכו'. עיין מה שהקשה מהר"ם אית קל"ה וקושיא זו נכללה בקושיא השמ"ם שצבוסף פ"ג משער זה ותירך שם השמ"ם וז"ל כשנכנסים צו"ח גם מוחין דאב"ב או מאחר צב"ה דז"ח ומגדיל ונותן זו כח להכיל שיעור שני שליש מה"ת דאימא ולא ילעךך היסוד דאימא לרדת עוד עד כיום שליש אמלעי דה"ת דז"ח עכ"ל יעו"ש ור"ל שליש תחתון דה"ת דאימא ע"י הארה אב"ב נגדל ונעשה כמו שני שלישים ומה שתירך שם מהר"ם כשנכנסים נה"י דלוח"ה צו"ח בחי' מוחין או חין זוג לאו"ח וכו' עכ"ל לא הבנתי דברי קדשו דלמה כשנכנסים נה"י דלוח"ה צו"ח בחי' מוחין לא ים זוג לאו"ח כיון דכחן מ"ירי באו"ה הפרטים שהם חו"צ דאימא וגם בכללות או"ח למה לא ים זוג כשנכנסים נה"י שלהם בתוך הו"ח הרי כתב הרב דברוש הדעה שהצ"ד דז"ח דמלך אב"ב מזדווג עם החצ"ד דז"ח דמלך אימא ע"י הדעה, גם בשער ז"ח פ"ג שנתן טעם הרב דהתחלפות מוחין דאב"ב עם אימא כדי שיהיה זכר וגו' מ"ה וצ"ן כלל דאב"ב זכר וגו' מ"ה וצ"ן כלל דאימא דאם לא כן ח"ך יזדווגו ע"י"ם משמע שאפילו אחר כניסתם בתוך הו"ח ים זוג לחכמה עם צינה הפרטים וכן מ"ם דפרקין כן הענין בכל חו"צ פרטיות וכו' זוגייהו תדיר עכ"ל ופי' זה הכלל שנתן הרב לפי דבריו הוא דוקא כשנכנסים צו"ח, באופן שלא הבנתי דברי קדשו וז"ע, ואמנם התיורץ כמס"ל בשם הרב"ם:

מערכת חסדים וגבורות - ה"ה וה"ג

מערכת מוחין - עשר ספירות

מקורות

תולדות אהרון ומשה (הרב פירא) דף ה' ריש ע"ב (מערכת המוחין ומערכת החו"ג הם ב' מערכות נפרדות, עצמאיות).
 ע"ח ח"ב דף י"ב אע"ד (שורש החו"ג נמצא בדעת של מערכת המוחין), דף ח' ע"ד ריפ"ש אות ב', דף ה' ע"ג.
 אוצ"ח דף ל"ה ע"ג אש"ל אות א' (הארות הענפים בה"ק, הענפים ביסוד. ענין התפשטות בצלם).
 נה"ש דף כ"ח ע"ד.
 באתי לגני ח"א דף פ"ב ע"ב, ח"ב דף קל"ג ע"ב.
 פאת השדה דף ש' ע"ב.
 משנת חסידים תפילת האצי' משנה ה' הלכה י'.

פנימיות - דיבור				חיצוניות - מעשה			
פניג דשייה נשמה-גדלות-גיר פנימיות דפנימי				פניג דשייה נשמה-גדלות-גיר פנימיות דחיצ'י			
חיות העולמות - קטנות - ויק - כלי ביייע דפיה דשייה חיצוניות דפנימיות				חיות העולמות - קטנות - ויק - כלי ביייע דפיה דשייה חיצוניות דחיצוניות			
א אצילות				ה אצילות			
1	2	3	4	5	6	7	8
אצילות	בריאה (פנימי)	יצירה (אמצעי)	עשיה (חיצון)	אצילות	בריאה (פנימי)	יצירה (אמצעי)	עשיה (חיצון)
				א"א או"א	חיצ'י תשי"ר	חיצ'י תשי"ר	חיצ'י תשי"ר
				ז"א	חיצ'י תשי"ר	חיצ'י תשי"ר	חיצ'י תשי"ר
				כלי פנימי	כלי פנימי	כלי פנימי	כלי פנימי
				כלי אמצעי	כלי אמצעי	כלי אמצעי	כלי אמצעי
				כלי חיצון	כלי חיצון	כלי חיצון	כלי חיצון
				אלהים (ii)	אלהים (ii)	אלהים (ii)	אלהים (ii)
				אלהים (6)	אלהים (6)	אלהים (6)	אלהים (6)
				אלהים (i)	אלהים (i)	אלהים (i)	אלהים (i)

בריאה תחתונה				בריאה תחתונה			
פניג דשייה נשמה-גדלות-גיר פנימיות דפנימי				פניג דשייה נשמה-גדלות-גיר פנימיות דחיצ'י			
חיות העולמות - קטנות - ויק - כלי ביייע דפיה דשייה חיצוניות דפנימיות				חיות העולמות - קטנות - ויק - כלי ביייע דפיה דשייה חיצוניות דחיצוניות			
ב בריאה תחתונה				ו בריאה תחתונה			
9	10	11	12	13	14	15	16
אצילות	בריאה (פנימי)	יצירה (אמצעי)	עשיה (חיצון)	אצילות	בריאה (פנימי)	יצירה (אמצעי)	עשיה (חיצון)
				א"א או"א	תשי"ר	תשי"ר	תשי"ר
				ז"א	תשי"ר	תשי"ר	תשי"ר
				קדיש אחר י"ח	קדיש אחר י"ח	קדיש אחר י"ח	קדיש אחר י"ח
				אלהות גמור	אלהות גמור	אלהות גמור	אלהות גמור
				כלי פנימי	כלי פנימי	כלי פנימי	כלי פנימי
				כלי אמצעי	כלי אמצעי	כלי אמצעי	כלי אמצעי
				כלי חיצון	כלי חיצון	כלי חיצון	כלי חיצון
				אלהים (i)	אלהים (i)	אלהים (i)	אלהים (i)
				אלהים (ii)	אלהים (ii)	אלהים (ii)	אלהים (ii)
				אלהים (6)	אלהים (6)	אלהים (6)	אלהים (6)
				אלהים (i)	אלהים (i)	אלהים (i)	אלהים (i)

יצירה תחתונה				יצירה תחתונה			
פניג דשייה נשמה-גדלות-גיר פנימיות דפנימי				פניג דשייה נשמה-גדלות-גיר פנימיות דחיצ'י			
חיות העולמות - קטנות - ויק - כלי ביייע דפיה דשייה חיצוניות דפנימיות				חיות העולמות - קטנות - ויק - כלי ביייע דפיה דשייה חיצוניות דחיצוניות			
ג יצירה תחתונה				ז יצירה תחתונה			
17	18	19	20	21	22	23	24
אצילות	בריאה (פנימי)	יצירה (אמצעי)	עשיה (חיצון)	אצילות	בריאה (פנימי)	יצירה (אמצעי)	עשיה (חיצון)
				א"א או"א	תשי"ר	תשי"ר	תשי"ר
				ז"א	תשי"ר	תשי"ר	תשי"ר
				קדיש אחר י"ח	קדיש אחר י"ח	קדיש אחר י"ח	קדיש אחר י"ח
				אלהות גמור	אלהות גמור	אלהות גמור	אלהות גמור
				כלי פנימי	כלי פנימי	כלי פנימי	כלי פנימי
				כלי אמצעי	כלי אמצעי	כלי אמצעי	כלי אמצעי
				כלי חיצון	כלי חיצון	כלי חיצון	כלי חיצון
				אלהים (6)	אלהים (6)	אלהים (6)	אלהים (6)
				אלהים (6)	אלהים (6)	אלהים (6)	אלהים (6)
				אלהים (6)	אלהים (6)	אלהים (6)	אלהים (6)
				אלהים (6)	אלהים (6)	אלהים (6)	אלהים (6)

עשיה תחתונה				עשיה תחתונה			
פניג דשייה נשמה-גדלות-גיר פנימיות דפנימי				פניג דשייה נשמה-גדלות-גיר פנימיות דחיצ'י			
חיות העולמות - קטנות - ויק - כלי ביייע דפיה דשייה חיצוניות דפנימיות				חיות העולמות - קטנות - ויק - כלי ביייע דפיה דשייה חיצוניות דחיצוניות			
ד עשיה תחתונה				ח עשיה תחתונה			
25	26	27	28	29	30	31	32
אצילות	בריאה (פנימי)	יצירה (אמצעי)	עשיה (חיצון)	אצילות	בריאה (פנימי)	יצירה (אמצעי)	עשיה (חיצון)
				א"א או"א	תשי"ר	תשי"ר	תשי"ר
				ז"א	תשי"ר	תשי"ר	תשי"ר
				קדיש אחרי י"ח	קדיש אחרי י"ח	קדיש אחרי י"ח	קדיש אחרי י"ח
				אלהות גמור	אלהות גמור	אלהות גמור	אלהות גמור
				כלי פנימי	כלי פנימי	כלי פנימי	כלי פנימי
				כלי אמצעי	כלי אמצעי	כלי אמצעי	כלי אמצעי
				כלי חיצון	כלי חיצון	כלי חיצון	כלי חיצון
				אלהים (ii)	אלהים (ii)	אלהים (ii)	אלהים (ii)
				אלהים (ii)	אלהים (ii)	אלהים (ii)	אלהים (ii)
				אלהים (ii)	אלהים (ii)	אלהים (ii)	אלהים (ii)
				אלהים (ii)	אלהים (ii)	אלהים (ii)	אלהים (ii)

ע"ח ח"ב דף ע"ט ע"ד, פ"ד ע"ב (ש' פו"ח) ריפ"ש אות ב', צ"ו ע"ג (ש' השמות). נה"ש דף [3] י"א ע"ד, י"ב ע"א-ג, [4] ו"ג ע"א, [6] ט"ז ע"ד, כ"ה ע"א, ל"ד ע"ג. ענ"ה דף [1] כ"ג ע"א, [2] כ"ג סע"ג, [8] הגהת השד"ה דף ג' סע"א אות ז'. שע"ר [9] [7] [5] ח"ב שאלה כ"ה. תו"ח דף ע"ב ע"ב. ליקוטי מוהר"ן תורה כ"ד, כ"ה (הודו).

מ"ה

מלכות	יסוד	הוד	אותיות (ז"ת)		חסד	גבורה	תפארת	נצח	בינה	תגים	נקודות	טעמים
מלכות	יסוד	הוד	ז"א		חסד	גבורה	תפארת	נצח	בינה	אבא	דכ' דא"א	דכ' דעתיק
מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות
יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד
הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד
נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח
תפארת	תפארת	תפארת	תפארת	תפארת	תפארת	תפארת	תפארת	תפארת	תפארת	תפארת	תפארת	תפארת
גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה
חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד
בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה
חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה
כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר
יעקב	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר

ב"ן

מלכות	יסוד	הוד	נצח	תפארת	גבורה	חסד	בינה	חכמה	כתר	נוק' דעתיק	כתר
מלכות	יסוד	הוד	נצח	תפארת	גבורה	חסד	בינה	חכמה	כתר	נוק' דעתיק	כתר
מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות
יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד
הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד
נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח
תפארת	תפארת	תפארת	תפארת	תפארת	תפארת	תפארת	תפארת	תפארת	תפארת	תפארת	תפארת
גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה
חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד
בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה
חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה
כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר
נוק' דעתיק	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר
רחל	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר
חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה
בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה
חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד
גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה
תפארת	תפארת	תפארת	תפארת	תפארת	תפארת	תפארת	תפארת	תפארת	תפארת	תפארת	תפארת
נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח
הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד
יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד
ה"ר	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד
ישן	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות
מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות

עתיק כתר דמ"ה

נוק' דעתיק חמש ראשונות למלכות דכתר דב"ן (ישן) וניתוסף לו מחדש ט"ס וחאי דכתר לכתרה,

גם לוקח מהחדש ג"ר דחכמה דב"ן וד"ר דבינה דב"ן וגם השבעה כתרים דז"ת דב"ן

כתר דחכמה לחכמה,

כתר דבינה לבינה

חז"צ דחכמה כתרי חג"ת לחג"ת שלה

וחכמה בינה וחסד דבינה וכתרי נה"ס לנה"ס שלה

הערות

ע"י אוצ"ח דף ל"א ע"ב אש"ל אות ב'.

ע"י אוצ"ח דף י' ע"א אש"ל סוף אות ב' (מהדף הקודם). ענ"ה (חידושי השד"ה) דף פ' ע"א. נה"ש דף ז' סע"ב (מלכות דכתר דב"ן). ש"ש ח"א דף פ"א רע"ד.

יש לציין שרק המלכיות דז"ת דב"ן נשברו (בזמן מקרה המלכים), ולכן רק בירורים אלו יתקנו ויהפכו להיות חלק מבנין זו"ן.

לעומת זאת, המלכיות דכ"ב דב"ן לא נשברו, ולכן המלכיות עצמם (לא בירורים) דכ"ב דב"ן יהיו חלק מפרצופי הג"ר.

כידוע, הבירורים מעוררים את היהוד לצורך הבאת המוחין. ולכן, בירורי המלכיות דכ"ב דב"ן רק מעוררים את היהוד, אך לא מהווים חלק מהבנין. בירורים אלו הם: א. בחי' הנה"י דכל פרצוף שנתלבש בפרצוף שמתחתיו, בזמן מקרה המלכים, ונהפך להיות עצם מעצמיו ובשר מבשרו של הפרצוף שמתחתיו, וירד לבי"ע עם שברי הכלים וניצוצות של המלכיות דב"ן דזו"ן. ב. התארכות - התפשטות - א"א או"א עד לגבול עולם האצילות, ונקראים גם כן בירורים.

מקורות
 ע"ח ח"א דף מ"ו ע"א וע"ג, הגהת השמ"ש אות א'. דף מ"ה ע"ג אות א'. נה"ש דף ב' ריש ע"א (תחילת הקדמת רחובות הנהר).
 מבו"ש דף י"ד אע"ד. אוצ"ח דף מ"א ע"ד אש"ל אות א'. באתי לגני ח"א דף ט"ו אע"א.

א"ק					ראש א"ק
מצח					
עינים					
[עולמות אח"פ]					
נקודה 6 - נוק'	נקודה 4 - ז"א	נקודה 3 - אימא	נקודה 2 - אבא	נקודה 1 - א"א	טבור
כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	ג"ר נתקיימו
חכמה בינה	חכמה בינה	חכמה בינה	חכמה בינה	חכמה בינה	
חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	ע"ב ו
גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	ס"ג ד
ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	מ"ה ב
נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	[נקודים]
הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	(נה"י כלול עם הת"ת)
יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	
מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	ב"ן א
כלים פנימים	כלים פנימים	כלים פנימים	כלים פנימים	כלים פנימים	ר [בריאה]
כלים אמצעים	כלים אמצעים	כלים אמצעים	כלים אמצעים	כלים אמצעים	פ [יצירה]
כלים חיצונים	כלים חיצונים	כלים חיצונים	כלים חיצונים	כלים חיצונים	ח [עשיה]
נתקן ע"י הנשים מלכים ד"דברי הימים"	נתקן ע"י הגברים מלכים ד"וישלח"	גבהו מהתורה			[סיום רגלי א"ק]

סוגיות מרכזיות

* עי' ע"ח הנ"ל בענין ספק מהרח"ו, האם השבירה היתה בכללות (ז"ת שהם נקודה רביעית וחמישית) או בפרטות (ז"ת דכל נקודה ונקודה). למסקנה, בפרטות.
 * בזמן מקרה המלכים יצאו רק המלכות דב"ן, ומזה נעשה כל עולם הנקודים.